

ஆரோக்கிய வாழ்விற்கும், மன நிம்மதிக்கும்
**அரவிந்த் சித்தா, ஆயுர்வேத
மருந்துகள் உபயோகக் குறிப்பு**

அரவிந்த் ஹெர்பல் லேப்ஸ் (பி) லிட்.,

140, முடங்கியார் ரோடு, 4-வது கிலோமீட்டர்,

இராஜபாளையம் - 626 117.

போன் : 04563 - 233300

Customer Care : 99425 30115

மின்னஞ்சல் : info@aravindhherballabs.com

வலைதளம் : www.aravindhherballabs.com

அன்புடையீர் !

நமது நிறுவனம் 40 ஆண்டுகள் அனுபவமிக்க,
டாக்டர் **P.ராஜாலிங்கம்** RIMP, RHMP அவர்களாலும்,

தற்போதைய தலைவர், பரம்பரை மருத்துவர் **R. அரவிந்த்**
அவர்களாலும், இராஜபாளையத்தில் 1992-ல் 40 மருந்துகளுடன்
சிறிய இடத்தில் சிறிய அளவில் துவங்கப்பட்டு...

1995-ல் பிரைவேட் லிமிடெட் நிறுவனமாக வளர்ந்து 140
மருந்துகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு 1998-ல் இயற்கை சூழலில்
மேற்குத் தொடர்ச்சி அருகில் மிகப் பெரிய மருந்து உற்பத்தி சாலை,
மூலிகைப்பண்ணை, அரவிந்த் ஆரோக்கிய மையம் முதலிய
நிறுவப்பட்டு, 400-க்கு மேற்பட்ட மருந்துகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு
தற்போது கடந்த 18 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக சித்தா மருந்துகளை
தரத்துடனும் நியாயமான விலையிலும் வழங்கி வருவதை தாங்கள்
நன்கு அறிவீர்கள்.

மேலும் நமது நிறுவனம் அரவிந்த் ஆரோக்கிய மையம் என்ற
டிர்ஸ்டை ஏற்படுத்தி பல இலவச மருத்துவ முகாம்கள், இயற்கை
நலவாழ்வு முகாம்கள், இலவச ஹோமியோபதி சிகிச்சை முகாம்கள்,
சித்த மருத்துவ கல்வி பயிற்சிகள், ஆயுர்வேத சிகிச்சைகள் இவை
போன்ற பல வகையான கடமைகளை (சேவைகளை) எந்த வித லாப
நோக்கமும் இன்றி செய்து வருகிறது. இங்கு தங்கி சிகிச்சை பெற
இயற்கை குடில்களும், நவீன வசதிகளுடன் கூடிய ஆயுர்வேத மற்றும்
பஞ்சகர்மா மருத்துவமனையும் அமைந்துள்ளது. கட்டணமில்லா
சிறந்த தேர்ச்சி பெற்ற மருத்துவர்களால் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டு
வருகிறது.

மேலும் நமது நிறுவனம் ஆயுர்வேதிக் மற்றும் ஹோமியோபதி
மருந்துகளை தயார் செய்வதற்கான அனுமதியை தமிழக அரசின்
அனுமதி பெற்று தற்போது உற்பத்தி துவங்கப்பட்டுள்ளது.

நமது நிறுவனம் உற்பத்திப் பொருட்களின் தரத்தை மிகவும்
மேம்படுத்தி முதல் தரமான மருந்துகளை வழங்கிக் கொண்டு

ஆரோக்கிய வாழ்விற்கும், மன நிம்மதிக்கும்

அரவிந்த் சித்தா மருந்துகள் உபயோகக் குறிப்பு

வருகிறது. இது மூலப்பொருள்களில் இருந்து ஆரம்பித்து, மருந்துகள், பேக்கிங் வரை பல்வேறு படிகளில் தரக்கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்படுத்தி வருகிறது. மிக தரமான மூலப் பொருள்களுடன் ஒப்பிட்டு அதன் செல்களின் அமைப்பு, அதன் நிறம், மணம், ஈரப்பதம், சுவை இவைகளை சரிபார்க்கப்பட்ட பின்னரே கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மூலிகைகளும் சித்தர்கள் கூற்றுப்படி எந்த இடத்தில் விளைந்த மூலிகைகள் தரம் நன்றாக இருக்குமோ அந்த இடத்திலிருந்து பெறப்படுகிறது. மூலப்பொருட்கள் வாங்கிய பின்னர் அது நன்றாக கைபார்க்கப்பட்டு மறுபடியும் அது தரக்கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்படுத்திய பின்னர் அரைப்பதற்கு அல்லது இருப்பு வைப்பதற்கு அனுப்பப்படுகிறது. மூலப் பொருள்களின் தரத்தை பாதுகாக்க நமது நிறுவனம் மூலிகைகளை பயிரிடும் விவசாயிகளுக்கு தரமான மருத்துவ குணம் அதிகமுள்ள விதைகளை வழங்கி ரசாயன உரம் போடாமல் இயற்கை உரங்களை பயன்படுத்தி விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கப்படுகிறது. முடிந்த அளவு எல்லா வகையான மூலிகைகளிலும் இது போன்ற முறைகளை கடைப்பிடிப்பதற்கு முயற்சி செய்து வருகிறது. பல ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் மூலிகைகள் பயிரிடப்பட்டு தரமான மூலிகைகள் பெறப்படுகிறது.

மூலிகைகளை அரைப்பதற்கு நவீன இயந்திரங்களை கொண்டு மூலிகைகளின் சத்துக்கள் உஷ்ணத்தினாலோ அல்லது வேறு எந்த வகையிலோ குறையாமல் மிக நுண்ணியதாக அரைக்கப்படுகிறது.

அரைக்கப்பட்ட பின்னர் மீண்டும் அதன் சுவை, மணம், நிறம் மாறாமல் உள்ளதா என தரப்பரிசோதனை செய்யப்படுகிறது.

மருந்துகள் தயார் செய்வதற்கு எடுக்கப்படும் மூலப் பொருட்களின் அளவு, கணிணி மூலம் கண்காணிக்கப்பட்டு சரியான அளவுகளில் எடுக்கப்படுகிறது.

மருந்துகளுக்கான மூலப்பொருட்கள், கலவை, நிறம், மணம், சுவை முதலியவற்றை தரமான முன் மாதிரிகளுடன் ஒப்பிட்டு சரியாக சோதித்த பின்னரே தயாரிப்பு அனுப்பப்படுகிறது.

தயார் செய்யப்படும் மருந்துகள் நவீன உபகரணங்களைக் கொண்டு பாரம்பரிய முறைப்படி எந்தவித மாற்றமுமின்றி தயார்

செய்யப்படுகிறது. எந்த ஒரு மருந்து பொருட்களிலும் சுவை, மணம், நிறத்திற்கும் எந்த ஒரு செயற்கை பொருட்களும் சேர்ப்பதில்லை.

தைலங்கள் மற்றும் டானிக்குகளில் பாரம்பரிய முறைப்படி மூலிகை சாறுகள் மற்றும் மூலிகை கசாயங்கள் பசுமையான மூலிகைகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்டு தயார் செய்யப்படுகிறது. ஆக எந்த பொருளுக்கும் ரசாயன நறுமணங்கள் மற்றும் உடனடி மூலிகை சத்துக்கள் (Readmade Extract) சேர்ப்பதில்லை. தைலங்களுக்கு தேவையான எண்ணெய் பொருட்கள் இங்கேயே உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது.

கேப்சூல்கள் போன்றவற்றின் மூலப் பொருட்களை மிக நுண்ணியதாக்கி அதன் வீரியத்தை அதிகப்படுத்தி நவீன தானியங்கி இயந்திரம் மூலம் குளிர்சூட்டப்பட்ட அறையில் மிகவும் சுகாதாரமான முறையில் தயார் செய்யப்படுகிறது.

பணிபுரிபவர்களுக்கு சீருடை, தலைக் கவசம், முகக் கவசம், கை உறைகள், கால்களுக்கு செருப்புகள் முதலியன வழங்கப்பட்டு மிகச் சிறந்த முறையில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகிறது.

பற்பம், செந்தூரங்கள் இவைகளின் மூலப் பொருட்கள் பாரம்பரிய சித்த வைத்திய முறைப்படியே சத்தம் செய்யப்பட்டு மண் பாண்டங்களை உபயோகித்து, சாண எருக்களால் புடமிடப்படுகிறது. இயந்திரங்களால் இயக்கப்படும் அரைப்பான்களை கொண்டு அரைக்கப்படுகிறது.

உற்பத்தி செய்யப்படும் மருந்துகள் நவீன இயந்திரங்களைக் கொண்டு கைகள் படாமல் சுகாதார முறையில் பேக்கிங் செய்யப்பட்டு, பேக்கிங் செய்யப்பட்ட ஒவ்வொரு பொருளும் தரமாக உள்ளதா என சரிபார்க்கப்பட்டு விற்பனை மையங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகிறது.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக பணியாளர்கள் முழு மனதுடன் பணி செய்வதற்கு அவர்களுக்கு தேவையான அனைத்து வசதிகளையும் நமது நிறுவனம் சிறப்பாக செய்து வருகிறது. தினமும் 10 நிமிடங்கள் தியானம் செய்து “நாம் கவனத்துடனும், முழு மனதுடனும் உற்பத்தி செய்யும் மருந்துகள் அனைவருக்கும்

ஆரோக்கியம் அளித்து நோயற்ற வாழ்வை தரவேண்டும்” என உறுதிமொழி எடுக்கப்பட்ட பின்னரே, அன்றைய பணி

பொருளடக்கம்

வ.எண்.	பெயர்	பக்கம்
1.	சித்த வைத்தியம்	1
2.	கேப்சூல்கள்	50
3.	லேகியம்	62
4.	தைலங்கள்	68
5.	சூரணங்கள்	77
6.	டானிக் / சிரப்	83
7.	கனிம்பு	85
8.	பற்பங்கள்	86
9.	செந்தூரம்	87
10.	மாத்திரை	90
11.	பற்பொடி / மூலிகை குளிக்கும் தூள்	94
12.	அரவிந்த் மூலிகை பானம் / சாக்லேட்	95
13.	பேன் கொல்லிப்பொடி / முகப்பொடி / இரசாயணம்	96
14.	சொட்டு மருந்துகள்	97
15.	கருப்பு / சுண்ணம்	98
16.	வெண்ணெய்	99
17.	மெழுகு	100
18.	மணப்பாகு	101
19.	சர்பத்	102
20.	அரவிந்த் கோட்டு பில்ஸ் / எனர்ஜி பில்ஸ்	103
21.	பிரண்டை உப்பு / ஜாம் வகைகள்	103
22.	தேனூறல் வகைகள்	104
23.	ஜூஸ் வகைகள்	105
24.	சத்துமாவு	107
25.	குடிநீர்	108
26.	திநீர்	109
27.	பேபி கிரைப் மிக்ஸர்	110
28.	வெளிப்பிரயோக மருந்துகள்/கண் தெளி மருந்து/மை	111
29.	குழம்பு	112
30.	ஜெல் வகைகள்	113
31.	சூரண பொடி வகைகள்	114
32.	நோய்களும் அதற்கான மருந்துகளும்	123
33.	சித்த மருத்துவ அளவு முறைகள்	169
34.	மகா கல்ப கால அளவு	172

1. சித்த வைத்தியம்

பொதுவாக சித்தர்கள் முறைப்படியுள்ள ஓர் வைத்திய நூல் இது. ஓர் நூதனமான நூலும் கூட. ஆகவே மற்ற மருத்துவ நூற்களோடு இதை ஒப்பிட முடியாது. ஏனெனில் இவ்வைத்திய நூலில், வாதம், ஞானம், யோகம், மாந்திரீகம், சோதிடம் முதலிய நூற்களும் சேர்ந்துள்ளன. இந்நூலின் உள் விஷயங்களை நோக்குமிடத்து இவைகளெல்லாம் மேலைனாட்டு ஆசியா, ஐரோப்பாவின் நாகரீகத்திற்கு நெடுங்காலத்திற்கு முன்னதாகவே ஏற்பட்டதென்று தெளிவாக விளங்கும்.

இதில் போகர், புலிப்பாணி, இராமதேவர் முதலியவர்களைத் தவிர பெரும்பாலான சித்தர்களெல்லாம் தமிழர்களே யாதலால், இச்சித்தவைத்தியம் தமிழ்நாட்டுக்கே உரியதென்பதை ஒருவரும் மறுக்க முடியாது. அதனால்தான் அவர்கள் செய்த நூற்களெல்லாம் தமிழ் செய்யுளில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் ஆயுர்வேதம் எப்படி ஆசிரியர்களின் தெய்வ அனுக்கிரகத்தை குறிக்கிறதோ, அதே மாதிரியே சித்த வைத்தியம், சிவன், பார்வதி இவர்கள் கடைச்சத்தால் ஆக்கப்பட்டதென தெளிவாகிறது. பூர்வீக சரித்தத்தினால் சித்த வைத்திய முறை அனேக சித்திகளை பெற்றதென்பதை நாம் மறுக்கவே முடியாது.

சித்தர் முறை :

அனேக ஆயிர வருடங்களுக்கு முன்னதாகவே ஏற்பட்டது. எல்லா தந்திரத் தொழில்களிலும், வித்தை நூற்களிலும் சித்தர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிகளும் அறிவின் திறமும் அபாரமானது. அவர்கள் வைத்திய முறையை கையாண்ட காலமோ தங்கத்தைப் போன்ற மிக சிறந்த காலமாகும். சித்த முறையை அனுசரித்த விஷயங்களைப் பற்றிய விசாலமான கேள்விகளுக்கு எளிதில் பதில் கூறிவிட முடியாது. சித்தர் முறையோ ஆன்ம சக்தியடைந்த பிறகு விஷயங்களைத் தெளிவாக தெரிந்த பின் அவர்களால் எழுதப்பட்டது. சித்தர்களின் ஞான விளக்கத்தின் அறிவாலும், அனுபவத்தாலும் எழுதிய நூற்களில் உண்மையே அடிப்படையாக உள்ள காரணத்தினால் இன்றளவும் சிறந்து விளங்குகிறது. மேலும் ஒருமித்த சிரத்தையோடு படித்து விஷயங்களை கிரகிக்க வேண்டுமென்று உண்மையாகவே முயற்சித்தாலொழிய அனேக விஷயங்கள் நம் புலனுக்கு எட்டாத ஒரு ரகசியமான

வித்தையாகவே காணப்படும். ஆகவே ஒருவரும் இம்முறைரைப் பற்றி குறைகூற முடியாது. திராவிட நாகரீகம் மலிந்த இந்த தென் இந்திய நாடு, பூர்வீகத்தில் தமிழ் முதற்சங்கம் இருந்த தென்பாகம் முழுமையும் கடற்கண்டு விட்டது. சித்த வைத்தியத்திலும் மேற்கண்ட நாகரீகத்தைப் பெற்ற விஷயங்களும் சில உள்ளன. தமிழ் பாஷை எப்படி வடமொழியைத் தழுவாமல் தனிப்பட்ட முறையோ, அது மாதிரியே சித்த முறையும் எல்லா மருத்துவ முறையை சேராத தனிப்பட்ட முறை. இந்நூற்களெல்லாம் சித்தர்களால் தான் எழுதப்பட்டதென்பது அவர்கள் செந்தமிழ் நடை செய்யுள்களினாலேயே இனிது விளங்கும். ஆகவே, சாதாரண எழுத்தாளர்களால் இவ்விதமாக எழுதிவிட முடியாது. அன்றியும், மற்ற நூற்களில் கண்டறியாத, எப்பொழுதுமே கேட்டிராத, அனேக ரகசியமான விஷயங்கள் இந் நூல்களில் காணலாம். சில முக்கியமான விஷயங்கள் சித்த நூற்களை முற்றும் செம்மையாகப் படித்தவர்கள்தான் சித்தர்கள் பரிபாஷையிற் சொல்லியுள்ள முக்கியமான விஷயங்களை அறியக் கூடும். உலகமே பொன்னாசையினால் வெறிகொண்டது என்ற விஷயம் நன்றாய் தெரிந்ததே. ஆகையால் சித்தர்கள் தங்கள் வாத முறையில் அனேக விஷயங்களை வெகு தந்திரமாக கூறியுள்ளார். ஆன்றோர் வாக்கின்படி, வாதி மகன் வைத்தியன் என்பதினால் வைத்தியன் வாதியின் மகனாக இருக்க வேண்டுமென்பது ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இம்முறையில் ஈடுபட்ட வைத்தியன் தன் தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னதாகவே வாதத்தில் தேர்ச்சியடைந்த- வனாகயிருக்க வேண்டும். இவ்வாதத் தொழில் பணம் சேர்ப்பதற்காக அல்ல. தனக்கு ஜீவனத்துக்கு எவ்வளவோ அவ்வளவு மட்டும் மான், மற்றும் தன் வைத்தியத்தொழிலுக்கு பிறர் உதவியின்றி எவ்வளவு வேண்டியதோ அதுமட்டும்தான் என உணர வேண்டும். நோாளாயிடமிருந்து பணம் எதிர்பார்க்கக் கூடாது. எல்லாருமே சித்தியடைந்த வைத்தியர்களால் இருக்க முடியாது. சில கிரகங்களின் அம்ச காலங்களில் பிறந்திருந்தால் தான் முடியும். அவன் ஜாதகப் பிரகாரம் வைத்திய நூலிலும் வாதத்திலும் தேர்ச்சியுள்ளவனாயிருக்க வேண்டும். சாதாரணமாக கடக ராசியில் பிறந்தவன் தான், பிறவி வைத்தியன் என்று சொல்லப்படுவான். ஆகவே, தேர்ச்சியினால் பெற்ற அறிவினால் அவ்வளவு சித்தி பெற முடியாது. நூற்களை கல்லாமல், சொற்ப அறிவினால் செய்யும் வைத்தியம் மேற் சொன்னதைவிட அவ்வளவு சிலாக்கியமானதல்ல.

சித்த வைத்தியர்களின் குணாதிசயங்கள் முதலியவைகளை விரிவாக முகப்பாயிரத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், சித்த முறை உலக நன்மைக்காக எழுதிய காரணத்தினால் இவ்வைத்தியத்தை வியாபாரமாகவும், அல்லது பணத்திற்காக கிரயம் செய்யவும், பணம் சேர்க்கவும் கூடாது. அப்படி விதித்த விதிகளை மீறி நடந்தால் சித்தர்கள் சாபம் வரும் சேருமென கருதப்படும். வைத்தியன் பேராசைப்படுவான் எனக்கருதியே அனேக கட்டளைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சித்த முறையில் கண்ட மனக் கோட்பாடு, ஞானம் இவைகளை வைத்தியனை நியாயம், உண்மை, ஒழுங்கு ஆகிய இவ்வழிகளில் புகட்டுவதற்காகவே நூற்களில் கண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இவைகள் சித்த வைத்தியத்திற்கு ஆதரவு கொடுக்கும் ஓர் கட்டத்தின் மூலக்கற்களாகக் கருதப்படும்.

சித்த வைத்தியத்தின் தற்கால நிலைமை :

இறந்த காலத்தின் நோக்கம் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு நீள்கிறதோ அவ்வளவிற்கும் எதிர்காலத்திய நோக்கம் விளக்கமாக புலப்படும். ஏனெனில் சென்ற காலங்களில் தான் நிகழ் காலத்தையும், எதிர்காலத்தின் போக்கையும் அறிவற்கு திறவுகோலாகும். ஆகையால் வைத்தியத்தின் முன்னேற்றத்திற்கும் தற்காலத்திய வைத்திய பயிற்சிக்கும், ஆதிகாலத்திலிருந்து தொன்றுதொட்டு வந்த பூர்வ முறைதான் தகுந்த ஆதாரமாகும். பூர்வகாலத்து சிரோன்மணிகள் செய்த வேலைகளையெல்லாம், தற்காலத்தில் புதிதாக கண்டுபிடித்ததாகச் சொல்லப்பட்ட காரியங்கள் மறைந்து விட்டது என்பது மிக்க பரிதவிக்க வேண்டிய விஷயமாகும். ஏதோ சித்தர்களைப் போன்ற மகான்களுக்கு தற்காலத்தில் ஓர்வித பயபக்தி, விசுவாசம் காட்டினாலும், பொதுவாக தற்காலத்து வைத்தியம், அதற்கு வேண்டிய முக்கியமான அம்சங்களை பெறுவதற்கில்லை. இக்காலத்தில் பூர்வ வைத்திய சரித்திரங்களை சரிவர போதிப்பதில்லை. முன்னோர்கள் முறையைப் பற்றிய புத்தகங்களும் கிடையாது. ஆனால் பழைய காலத்து சித்த வைத்தியத்தை தற்காலத்து ஜனங்கள் ஆச்சரியமாகவும் பயன்படாத மறைந்த வஸ்துவாகவும் கருதுகிறார்கள். ஆகவே, தற்காலத்தில் தோன்றியுள்ள இளைஞர் கூட்டங்கள், பண்டைய வைத்தியச் சரித்திரங்களின் உண்மையானக் கருத்திற்காக மெச்சி, கற்காலத்திய வைத்தியத்திற்கு சமமாகக் கொண்டுவர முயற்சிப்பதை நோக்க மிகவும் உற்சாகத்தையளிக்கிறது.

மேலும், ஆன்றோரின் சரித்திரத்தையும், அவர்களது பயிற்சியையும், அற்பமான பாராயணப் பாடமாகக் கருதக்கூடாது. நோய் பரிகார முறையிலும், காயகற்ப முறையிலும் அதிக தேர்ச்சியடைந்தவர்கள் செய்த உபயோகமுள்ள நூலெனக் கொள்ள வேண்டும். எவ்வளவு குறைவாகவும், இரகசியமாகவும் சொல்லியிருந்தாலும், அது மேம்பட்ட கொள்கையாகவே கருத வேண்டும். ஏனெனில் தற்காலத்திய கஷ்டமான விஷயங்களை பூர்வத்தில் கண்டறிந்த தேர்ச்சியைக் கொண்டு அறிந்து கொள்ளும் வகையில், நமக்கு எவ்வகையிலும் உதவியளிக்க கொஞ்சமேனும் தவறாது. எந்த காலத்தில் மேனாட்டு உலக சம்பிரதாயங்கள் கீழ்நாட்டு ஞான மார்க்கத்தில் ஒன்றுபடுமோ, அப்பொழுது தான் நமது நாட்டு வைத்தியத்திற்கும் மேனாட்டு வைத்திய முறைக்கும், உள்ள பேதங்கள் மறைந்து போகும். ஆனால் எப்பொழுது இது விஷயம் சம்பவிக்குமோ, என்பது தான் அடுத்த கேள்வி. நமக்குள்ள ஆன்ம சக்தியை விருத்தி செய்யாத வரையிலும் நாம் முழுவதையும் அடைந்து விட்டோமென நினைக்கக் கூடாது.

சித்தர்கள் தமிழில் செய்த வைத்திய நூற்களினாலே, தமிழ் வைத்திய முறையே, மிக்க விசாலமான ஆதரவு பெறும்படி தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய முறை, திராவிடர்களுடைய அறிவினாலேற்பட்ட விஷயங்களில் ஓர் பகுதியெனக் கொள்ளப்படும். இத்தமிழ் முறையே, ஆதிகாலம் தொட்டு இந்தியாவின் தட்சண பாகத்தில் ஒவ்வொரு மூலையிலும் இடங்களிலும், தற்காலம் பரவியிருக்கிறதென்பதை அதிகமாக சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த சித்த முறையானது, ஆயுர்வேதம், யுனானி முறை இந்தியாவுக்கு கொண்டு வருவதற்கு அனேக ஆயிர வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்து பரவியிருந்திருக்கிறது. அனேக ஆயிர தமிழ் வைத்தியர்களும், தங்களுடைய மூதாதையர்களிடமிருந்து இந்த சித்த முறையைக் கற்று தேர்ச்சியடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இம்முறையை அனேக தலைமுறைகளாக தகப்பனிடம் இருந்து கற்று பிள்ளைகள் கையாண்டு வந்தார்கள். இத்தமிழ் சித்தர் முறை பூர்வ காலத்தில் ஆண்டு வந்த சேரன், சோழன், பாண்டியன் ஆகிய தமிழ் அரசர்கள் ஆதரவு பெற்று மிகவும் சிறப்புப் பெற்றிருந்தது. இப்பொழுதும், கல்விக் களஞ்சியங்களில் அச்சுப் பதிப்புக்கு வெளிவராத எண்ணிறந்த ஏட்டு பிரதிகள் இருந்து வருகிறது. இதுவுமல்லாமல், அனேக திறமை வாய்ந்த வைத்தியர்களும் தங்களுடைய மேன்மை பெற்ற அறிவுத்

தேர்ச்சியையும், அனுபத்தையும் வெளியில் காட்டிக்கொள்ளாமல் ரகசியமாய் வைத்திருந்த விஷயத்தையும் நோக்கில், சித்த வைத்தியம் சீரழிந்து போனதற்கு இவைகளே காரணமாகும்.

மனிதர்கள் தங்கள் ஆரோக்கிய நிலையை காப்பாற்றிக் கொண்டு வாழ்நாட்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஆதாரமான இந்நூற்கள், மற்ற வைத்தியமுறை, கொள்கைகளைப் போலில்லாமல் இம்முறையின் கொள்கைகள் உண்மையான நெறியிலே தாபிக்கப் பட்டதால், இதை ஒருவராலும் மறுக்க முடியாது. அனேக ஆயிர வருஷங்களைப் பற்றிய கொள்கையைத் தவிர மற்றெவ்விதத்திலும் தற்காலத்திய மேனாட்டு வைத்தியர் குறைகூற முடியாது. ஏனெனில், அவர்கள் பரிசோதனைக்கு எவ்வளவும் சளைக்காதது. ஆனால் மேற்சொன்ன பூர்வ கார்ம விஷயங்கள் மேனாட்டு வைத்தியமும் தென்னிந்தியாவாகிய தமிழ்நாட்டுக்கு கொண்டு வரப்பட்டாலும், ஊர்களிலும், கிராமங்களிலும் அனேக ஆயிரக்கணக்கான நோயாளிகள், இச் சித்த முறையை கைக்கொண்ட நாட்டு வைத்தியர்களால் சிகிச்சை செய்யப்பட்டு வருகிறார்கள். இச்சென்னை மாநிலத்தில் மட்டுமல்ல, பர்மா, இலங்கை, பினாங், சிங்கப்பூர் ஆகிய கடல்பிரதேச நாடுகளிலும் கீழ்க்கரை தீவுகளிலும், மடகாஸ்கர், பிலிப்பைன்ஸ் தீவுகள் முதலான இடங்களிலும் வைத்தியமுறை மிக்க பிரபலமாக கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

சித்த முறையின் கொள்கையைப் பற்றி பேசுகையில் இது விசாலமான கேள்விகளுக்கு இடங்கொடுக்கும். லேசான கேள்விகள், பதில்கள் என்று கருதி திடீரென சொல்லிவிட முடியாது. சித்தர்களின் நோக்கத்தின்படி இச்சித்த முறை இவ்வுலகத்து விஷயங்களையும் சார்ந்ததாகும். ஆகவே 'அண்டமும், பிண்டம் ஒன்றே' என்னும் கருத்து இதனுள் அடங்கியுள்ளது. இவ்விஷயம் மேனாட்டாரின் பூர்விக ரகசிய கொள்கைக்கும், இந்திய சித்த முறைக்கும் சமத்துவமானது. மேலும், சித்த முறைப்படி அண்டபிண்ட கோட்பாடுகளினால் வைத்தியத்திற்கும், சோதிடத்திற்கும் சம்பந்தம் ஏற்படுகிறது. ஆகையினால் ஒவ்வொரு வைத்தியனுக்கும் சோதிடத்தில் சொற்ப அறிவு இருக்க வேண்டியதென்பது மிக்க அவசியமான விஷயம். இவ்வறிவு இல்லாவிட்டால் வைத்தியம் செய்வது அவ்வளவு உபயோகமான முறையில் இருக்காது.

சித்த வைத்திய முறை :

மனிதனின் நோய்க்காக வேண்டி சித்தர் முறையில் வைப்புசரக்கு நூல் உதவியைக் கொண்டு தயாரிக்கும் மருந்துகளும், முறைகளும் உள்ளன. அவையாவன :

1. ரசம் அல்லது சாறு - இலைச்சாறு, பழச்சாறு முதலியன.
2. பாகு - வெல்லப்பாகு அல்லது சீனிப்பாகு முதலியன.
3. சத்து - அப்பிரக சத்து.
4. எண்ணெய் - சாதிக்காயெண்ணெய் முதலியன.
5. தைலம் - சந்தனாதி தைலம்.
6. நெய் - சும்மட்டிக்காய் நெய்.
7. குழம்பு - சும்மட்டிக்காய் குழம்பு.
8. சூரணம் - சீந்தில் சூரணம்.
9. திராவகம் அல்லது வாலை நீரு-தீநீரு, திராவகம், ஓமத்திராவகம்.
10. நீறு அல்லது பற்பம் - வெள்ளி பற்பம்.
11. செந்தூரம் - ரச செந்தூரம்தத.
12. காரமருந்து அல்லது சுண்ணம் - காடி காரம், முத்துச்சுண்ணம்.
13. மாத்திரை - கோரோசனை மாத்திரை.
14. மெழுகு - ரசகந்தி மெழுகு.
15. உப்பு - கெந்தக உப்பு.
16. பதங்கம் - பரங்கிப்பட்டை பதங்கம்.

1. வாதம் - வைத்தியம் :-

சித்த வைத்தியம், நான்கு விஷயங்களை உடையது. அதாவது, வாதம், வைத்தியம், யோகம், ஞானமென்று இதற்கு முன்னமே காட்டியுள்ளது. பூர்வீக இந்தியாவின் தென்னாட்டில் இந்த நூற்பயிற்சியில் முதல் இரண்டு விஷயங்கள் மற்ற இரண்டிற்கும் ஆதாரமாக உள்ளது. தென் இந்தியா நூலாசிரியர்களெல்லாம் ஒருவர்

மாதிரியே வாதத்தை வைத்தியத்துடன் ஒன்றுபடுத்திக் கூறியுள்ளார்கள். ஏனெனில், தாங்கள் கொண்ட கருத்தின்படி, கடைசியாக மோட்ச சாதனம் அடைய வேண்டும் என்பதே. மேற்சொன்ன வாதம், வைத்தியம் இரண்டிற்கும் ஏம வைத்திமென்றும், மற்ற யோகம், ஞானம் என்ற இரண்டிற்கும் பிரம்ம வைத்தியம் என்றும் பெயர். தன்னைக் காத்துக் கொள்ளவும், ஒருவனைக் காப்பாற்றவும், வாதம், அவசியமானதால் கடைசியாக அவன் கொண்ட கருத்தை பூர்த்தி செய்ய உதவியாயிருக்கும்படி இவ்விவாதம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் வைத்தியமோ, நோய்களை தகுந்தபடி நிவர்த்திக்கவும், தடுக்கவும், வேண்டிய காலம் மட்டும் தன் உடம்பை நிலைக்க செய்வதற்கும், வசதியாக இருக்கும்படி ஏற்படுத்தப்பட்டது. சித்தர்கள் இவ்விஷயத்தை தங்கள் முதல் வேலையாகக் கொண்டு, நோய் தங்களைத் தாக்காமலிருக்கவும், மரணத்திற்கு அஞ்சாமலிருக்கவும் ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். அடுத்தப்படி அவர்கள் கிழத்தனம் அடையாமலிருக்க வேண்டி உலோக வகைகள் கலந்த வைப்புச் சரக்குகளாகிய பற்பம், செந்தூரம், சுண்ண மருந்துகளைச் சாப்பிட்டு காயத்தை பலப்படுத்தியும், ஆன்மாவை, தங்கள் ஆயுளை விருத்தி செய்துக் கொண்டு, மனித சிருஷ்டியையும், உலகப் போக்கையும் செம்மையாக தெரிந்துக்கொண்டு பிறகு தன்னைத்தான் அறிந்தவுடன் மோட்ச சாதனையில் சித்தி பெறுவதற்கு ஈடுபடுவார்கள். ஆகவே இவ்வகுப்பு சித்தியடைந்த பிறகுதான் யுகத்தினால் கண்டறிந்த கருத்துக்களை அவர்கள் வகுப்பின் பாஷையில் எழுதலாயிற்று, ஆகையால் இவ்வித சித்தர்களுடைய வாத வைத்தியமானது, மேனாட்டு கிரேக்கர்களுடைய நான்கு விதமான ஞானபோதனை சாதனைகளுக்கும், ஆறு விதமான இந்திய ஞான சபைகளுக்கும், தற்காலத்தில் ஆதாரமுள்ளதாக கருதப்படுகிறது.

வாதமார்க்கம்

வாதத்தை மாத்திரம் தனிப்பட்ட முறையில் பேசப்புகின் மேற்கண்ட நான்கு வகுப்பான சித்த நூற்களில், இவ்வாதமுறை, மற்ற மூன்று முறைகளான வைத்தியம், யோகம், ஞானம் இவைகளுக்கு மூலகாரணமாகவுள்ளதால் முதன்மையாக

வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை தெய்வத்தன்மை பொருந்திய நூலென்றும், சிறப்புற்ற தொழிலென்றும் கருதப்படுவதால், பயபக்தியுடன் பாராட்ட வேண்டும். இந்நூலைக் கொண்டு வஸ்துகளையும், அவைகளின் தன்மையைப் பிரிக்கவும், மறுபடியும் ஒன்று சேர்க்கவும், அதுவுமில்லாமல் இழிந்த உலோகங்களைத் தங்கமாக மாற்றவும், வைத்தியம், காய கற்பம், யோகம் முதலிய சித்திகளுக்கு வழியும் காண்பிக்கும்படியும் செய்யலாம். ஆகையால், வாதமானது, தாது, தாவர, ஜீவவர்க்கங்களின் உதவியைக் கொண்டு, இரும்பு, செம்பு, முதலியவைகளை அநேக வழியில் பொன்னாக மாற்றக் கூடிய விஷயங்களை விவரமாகச் சொல்லும் வைப்புச் சரக்கு முறையின் ஓர் பாகமாகக் கருதப்படும். சித்தர் நூலின்படி இவ்வாத முறை ஆன்ம சக்தியை மூலமாகக் கொண்டது. ஆகவே மனிதருக்கு இயல்பிலேயமைந்த ஞான அறிவுக்கு இதை பொன்னிழைக்கும் உறை கல்லாகக் கருதப்படும். ஒருவன் முதலில், சில கிரகங்களின் அமைப்புக்கு தக்கவாறு பிறந்து, பிறவியிலேயே வாதியாயிருக்க வேண்டும்.

2. பஞ்சபூத தத்துவம் :

சித்தர் நூல் முறைப்படி உலகத்திலுள்ள ஜடப் பொருள்களுக்கெல்லாம் பஞ்ச பூதமே அதாவது பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் என்பன ஆதாரமாகவுள்ளது. ஜடமிறந்தால் அல்லது அழிந்தால், மேற்கண்ட ஐம்பூதங்களும் வெவ்வேறாகப் பிரிந்துப்போகும். ஆகவே மனித உடம்பும் மேற்கண்ட ஐம்பூதங்களினால் ஆக்கப்பட்டவையாதலால், மனிதன் இறந்தவுடன் அவனின்று பிரிந்து விடும், மனிதவுடம்பு எப்படி ஐம்பூதங்களால் ஆக்கப்பட்டவையென்றால்

1. மண் - எலும்பு, சதை, நரம்பு, தோல், மயிர்.
2. தண்ணீர் - பித்தம், இரத்தம், விந்து கசிவு, அல்லது கழிவு, வியர்வை.
3. நெருப்பு - பசி, தாகம், தூக்கம், அழகு, சோம்பல்.
4. காற்று - சுருக்கம், விரிவு, அசைவு.
5. ஆகாசம் - வயிறு, இருதயம், கழுத்து, தலை இவைகளிலுள்ள

இடைவெளிகள் ஆகவே, மேற்கண்டபடி உலக வாஸ்துக் களெல்லாம், தோன்றலும், ஜீவித்தலும், அசைவதும், வளர்வதும்,

கடைசியாக அழிவதும், பழையபடி பஞ்சபூதங்களாக மாறுகிறது என்பது இதனால் விளங்குகிறது. ஆகையால், உலகத்தில் முத்தொழில் அதாவது படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் இவைகளுக்கு ஐம்பூதமே காரணமாகவுள்ளது.

மேலும் இவ்வைம்பூதத் தொழில்களை கவனிக்க முதலாவதாக நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது யாதெனில், இப்பூதங்கள் ஒன்றோ டொன்று சேர்ந்து ஜீவ அணுக்களாகின்றது. இச்சீவாணுக்களிலிருந்து உடம்புக்குரிய வஸ்துக்கள் எல்லாம் ஏற்படுகிறது. இரண்டாவது, இச்சீவணுக்களே தங்களுக்குள்ள தொழிலியற்றும் சக்தியால் உடம்பிற்கும், மனதிற்கும் வேண்டிய அம்சங்களை கொடுக்க ஏதுவாகிறது. ஆகவே, உடம்பின் சிருஷ்டிக்காதாரமான தொழில்களே வாததென்றும், பாதுகாப்புக்கு வேண்டியதே பித்தமென்றும், அழிவுக்கு ஏதுவான தொழிலே கபமென்றும் கூறப்படும். மனதிற்கு பொருத்தமான உடம்பில், மேற்கண்ட சீவாணுக்களின் தொந்தத்தினால் ஏற்பட்ட முக்குணம் என்ற சத்துவம், ரஜோதம், தாமசம் ஆகிய இவைகளால் தொழில் நடத்தப்படும். ஆகவே மேற்கண்ட இவ்வித தொழில்களுக்கும் சம்பந்தமுண்டு. இவ்விதமாக ஆத்மா, மனது, உடம்பு ஆக இம்மூன்றும் சேர்ந்தது புருஷம் என்று சொல்லப்படுவது, மனதையும், உடம்பையும் தொழிலியற்றவும் பிரதிபலன் தூண்டவும் செய்யும். உடம்பிலெழும் சக்திக்கே ஆன்மா காரணமாக இருந்தாலும் ஆன்மா மாத்திரம் ஒரு பற்றுமின்றி ஒன்றுக்கும் அசையாமல் சுதேசசையாய் நிற்கும்.

உடம்பையும் மனதையும் நோக்குங்கால் சீவாணுக்கள் தொழிலின் மூலப் பகுதியே நரம்பிலிருந்து எழும்பி, உடம்பைப் பூரண நிலைக்கு கொண்டு வரும். ஆன்மாவினால் உருப்பட்ட இத்தேகமானது, ஒரு இயந்திரத்திற்கு எப்படி மண்ணெண்ணெய் அல்லது நிலக்கரி தொழிலியற்றுவதற்காக அவசியமோ, அதுபோல் நமது தேகம் உயிர்வாழ்வதற்கு பிரதானமாகும். ஆகவே, அளவிலும், குணத்திலும் ஒழுங்குபடுத்திக்கொள்ளும் உணவுதான் பௌதிகப் பிரிவினையும், மாறுபாட்டையும் அடைந்து, பிறகு அன்னக் குழம்பு அல்லது அன்னரசமாகி இரத்தத்தைச் சேரும். அதன் பிறகு, அதினின்று உடம்பில் சதை, கொழுப்பு, எலும்பு, கடைசியாக பசையாகவும், விந்தாகவும் மாறும். இவ்விதமான அடுக்கடுக்காய்

அபிவிருத்தியடைந்த தொழில்கள்தான் இனி கீழ் சொல்லப்படும் முப்பிணியாக வாத, பித்த, சிலேட்டுமங்களுக்கு காரணமாகும். அடியில் கண்டபடி மனிதவுடம்பில் பஞ்சபூதங்கள் தங்கி நிற்கும் இடங்களாவன:-

- 1,2. பிருதிவி, அப்பு ஆக இரண்டும், உடம்பின் சதையில் பற்றிய உஷ்ணத்தை பரவச் செய்தவதற்கு காரணமாக நின்று உடம்பை வளர்க்கச் செய்யும்.
3. தேயு அல்லது நெருப்பு - உடம்பில் உஷ்ணம் எழும்புவதற்கு காரணமாகும். இவ்வுஷ்ணமே உணவை இரசமாக மாற்றி சீவாணுக்களை ஏற்படுத்தும்.
- 4,5. வாயு ஆகாசம் ஆகிய இரண்டு மூளையிலும் நரம்பு பாகங்களிலும் தங்கி நிற்கும்.

III. சித்த வைத்திய முறைப்படி திரிதோஷ கொள்கை :

இக்கொள்கையானது, வியாதிகளின் காரணங்கள், நிவர்த்தியாகும் தன்மை, குறிகள் ஆகியவைகளைக் குறிக்கும். இதனால், பொதுவாக சிகிச்சை முறைகளை தெரிந்து கொள்வதற்கு ஏதுவாகும். இம் முப்பிணிகளும் முறை தப்பினால் நோய்க்கு காரணமாகும். இது மனிதனுடைய உடம்பில் வாத, பித்த, சிலேட்டுமத் தொழில்களைக் குறிக்கும். இவ்வார்த்தைகளின் அர்த்தமும், செயற்கையும், இன்னதென்று சாதாரண மனிதர்களுக்கு புலப்படாது. அதற்கு மனிதனைக் குறித்து பூர்வீக நூலிற் கண்ட விஷயங்களைப் பற்றிய அறிவும், விஷயங்களால் ஈடுபட்டிருக்கிற தன்மையும், ஆகிய இவை முதலானதும் தெரிய வேண்டும். இம்முப்பிணியைத்தான் ஆயுர் வேதத்தில் திரிதோஷம் என்று கூறப்படும். இதை சித்த வைத்திய முறையில் தத்துவங்கள் என்று கூறப்படும். அதாவது தொழிலையும், தொழிலியற்றும் தன்மையையும் குறிக்கும். சாதாரணமாக தேகத் தத்துவங்கள் 96, இக்கருவி கரணாதிகள், அந்தக் கரணங்களையும் ஆத்ம போதத்தையும் அல்லது இரண்டையும் குறிக்கும்.

இம்மூன்று தத்துவங்களின் தொழில்கள் மாறுபடுவதே தோஷங்கள் இவைகளையே ஆயுர்வேதத்தில் திரிதோஷமெனப்படுவது.

வாத பித்த சிலேட்டுமந்தான் மனிதவுடம்புக்கு ஆதாரமாகவுள்ளது.

ஆகவே, இதை முக்கியமான அம்சங்களெனக் கொள்ள வேண்டும். நாம் உட்கொள்ளும் உணவு, நீர், காற்று இவைகள் உட்கருவிகளினால் சீரணமாகி அன்னப்பசையாக மாறி உடம்பை போஷிக்கும். ஆகவே, கட்டடங்களின் தூணைப்போல் பாவிக்க வேண்டும். உடம்பைக் காத்தலால் சித்த வைத்தியத்தில் இவைகளை ஆதார தாதுக்களெனச் சொல்லப்படும். இத்தத்துவங்களின் கெடுதிதான் திரிதோஷம். ஏனெனில், இதனால் தேக சதைப் பாகங்கள் ஆரோக்கிய நிலையில் இருக்காது.

மனிதனுக்குள் சூச்சும சக்திகள் மூளையிலும், முகுதுத் தண்டின் கயிறுக்குள்ளும் அமைந்திருக்கும். இதுவே மனிதனுக்குள்ள பிராண சக்தியாகும். இப்பிராண சக்தியாகிய வாதத்தோடு பித்த சிலேட்டுமம் கூடினால் முப்பிணி எனப்படும். ஆகவே, இத்திரிதோஷ நிலையையே ஆரோக்கிய காலத்திலும், நோய்கொண்ட வேளையிலும் கவனிக்க வேண்டிய விஷயமாகும். நமது நாட்டு வைத்தியர்கள், ஒருவன் நோய்- வாய்ப்படும் காலத்தையும், அதற்கு பின் நோய்ப் பிரிவினையையும், தெரிந்து கொள்வதற்கு, இத்திரிதோஷத்தின் காரணம், குறிகள், குணங்கள், ஆகிய இவைகள் இன்றியமையாத விஷயங்களாகும். இம்முத்தோஷமும் சகஜமாக தன்னிலையில் இருந்தால்தான் உடம்பில் ஆரோக்கியத்தையும், பலத்தையும் நிலை நிறுத்தலாம். அப்படி யில்லாமல் இது அதிகமானாலும், குறைந்தாலும், தொந்தரவுகள் ஏற்பட்டு கடைசியாக நோய்க்கிடங்கொடுக்கும்.

A. நோய்கள்

சித்தர்கள் முறைப்படி, மூன்றுவித அறிவு பேதங்களும், ஐம்புலக் கருவிகளையும், பன்னிரண்டு வித தேகக் கூறுபாடுகளைப் பெற்றுள்ள விந்து நாதத்தையும், சீரணித்த வஸ்துக்களையும் தாக்குதலினால், இவைகளின் சகஜமான தொழிலியற்றும் செயல்கள் மாறுபடும். இதைத்தான் வியாதி அல்லது நோய் எனக் கூறப்படுகிறது. காலம், அறிவு, புலன் இவைகள் தொழிலியற்றும் செய்கைகளில் குறையின்றி இருந்தால், அதையே ஆரோக்கியம் என்றும் கூறப்படும். ஆகவே, நோயென்பது உடம்பையடுத்த தொழிலின் பேதத்தினால் மாத்திரமல்ல, மனோ விகற்பத்தையும் சார்ந்ததாகும். இது மனோ ஆரோக்கியம் என்பதே தேக ஆரோக்கியம்

ஆகும் என்றும் பழமொழியைக் குறிக்கும். ஆகையால் நோய் என்பது தேக வியாதி, மனோ வியாதி என இரண்டு விதமாகும். ஒன்றே மற்றொன்றுக்குக் காரணம். உண்மையாகவே மனோவியாதி தேக வியாதிக்கிடங்கொடுக்கும். அப்படியே, தேகவியாதி மனோவியாதிக்கிடங்கொடுக்கும். இவ்விரு விதமான நோய்களுக்கும் தேகத்தின் கூறுபாடே ஆதாரமாக உள்ளது.

காம் வியாதிகளைப் பற்றிய விதிகள் :

காமானுசாரம் என்பது அடுத்த ஜன்மத்தின் தீக்கரும காரணத்தினால் சூச்சும தேகத்திற்கு ஏற்படும் ஓர் கெடுதி. இத்தகைய எல்லா நோய்களும் பூர்வ ஜன்ம கரும காரணத்தால் ஏற்பட்டது. அதில் சில இயற்கையான காரணத்தினால் சூச்சும தேகத்திற்கு ஏற்படும் ஓர் கெடுதி. இத்தகைய எல்லா நோய்களும் பூர்வ ஜென்ம காம் காரணத்தால் ஏற்பட்டது. அதில் சில இயற்கையான காரணத்தாலும் மற்ற சில தெய்வ குற்றத்தினாலும் உண்டானது. இவ்வித மூல காரணங்கள் காலப் போக்கினால்தான் நிவர்த்தியாகும். இயற்கையாலும், கிரக சம்பந்தத்தினாலும் ஏற்பட்ட கெடுதிகள் தீரும் வரையிலும் வினைப் பயன்களுண்டாகும். பிராயசித்தம் ஏற்படும் வரைக்கும் இது இருக்கும்.

மேலும் பரம்பரை வழியாயும் வியாதிகள் ஏற்படும். இது சித்த முறைப்படி முன் ஜன்மம் அல்லது ஜன்மங்களின் வினைப்பயன்கள் காலச்சக்கரத்தில் அறியக்கூடாத காரணங்களினால் தாய் குழந்தைகளை பிற்காலத்தில் தாக்கும்.

நோயின் காரணங்கள் :-

நோயானது தாதுக்களின் தோஷங்களின் கோளாறுகளினால் ஏற்படும். அவை உள் அல்லது வெளிக் காரணங்களினால் உண்டாகும். உடம்பை அடுத்த நோய்கள் அல்லது சன்ம ரோகங்கள் உட்காரணத்தினாலென்றும், அடியில் கண்ட விஷயங்களின் கோளாறுகளினால் தேகத்திற்கு ஏற்பட்ட நோய்கள் என்றும் கூறப்படும்.

1. தாதுக்கள் - முத்தோஷம்
2. தாதுப் பிரிவு - 7 வகை தாதுக்கள்

3. குணம் - மனத்தை நடத்தும் விதிகள்

4. மலம் - கசிவுகள், கழிவுகள்

(Inter cellular) ஜீவாணுக்களும், கண்ணறைகளின் நடையும், சகஜமாக இருந்தால் தான், தாதுக்களின் சம நிலைக்கு யாதொரு கோளாறுகளும் ஏற்படாது. இவ்விதமாகவே இருப்பதற்கு உணவுப்பகுதி கணக்குபடி இருக்க வேண்டும். அதைச் சுற்றிலுமுள்ள விஷயங்களும் அப்படியே சரசமாய் இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக நடக்கத் தவறினால் நோய்களுக்கிட முண்டாகும்.

சன்மரோகங்கள், பிறவியிலேற்பட்டதானாலும் அல்லது தேகத்தை அடுத்ததானாலும் சரி, இவைகளுக்கும், மேற்சொன்ன ஜீவாணுக்கள், கண்ணறை கடைகளுக்கும் யாதொரு சம்பந்தமுமில்லை. ஏனெனில், பிறவியிலேற்பட்ட நோய்களெல்லாம் நாத விந்துக்களின் கருவில் ஏற்பட்டதாகும். நாளடைவில் உடம்பு பருக்க பருக்க பிறந்த அனேக வருஷங்களுக்குப் பின் கருவிலேற்பட்ட கோளாறுகள் கிரகத்தின் தோஷ மூலமாய் சில அவயவங்களில் காணப்படும். ஆகவே, இத்தகைய நோய்களெல்லாம் முதிர்ந்த வயதில் தான் காணும்.

காரணத்தை கண்டு பிடிக்க முடியாத நோய்கள், கருவிலேற்பட்ட தோஷங்களினால் தந்தை தாயாரிடமிருந்து குழந்தைக்கு வந்து சேர்ந்ததெனக் கொள்ளலாம். அவ்விதமான நோய்கள் எப்போது ஆரம்பமாகுமென்பதை ஒருவரும் சொல்லிவிட முடியாது. கிரகங்களின் அம்சப்படி அனேக தலைமுறைகள் வழியாய் மெதுவாகத்தான் வரும். ஆகவே முன் சொன்னபடி உடம்பின் கண்ணறையின் செயலுக்கும், கர்ம வியாதிக்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் கிடையாது. வெளிக் காரண நோய்களோ, பல காரணங்களினால் உண்டாகும். அவையாவன 1. அபாயம், 2. பாஷாணம், 3. மனோவசியம், 4. காயம், ரணம், வெட்டு, நீரில் அமிழ்தல், வாயுக் குற்றம் முதலியன, 5. மந்திரம், 6. தேவதை அல்லது பேய் பிசாசுகளினாலேற்பட்ட வினைகள்.

வாதம் அல்லது வாயு :-

இது காற்று மாத்திரமல்ல, உடம்பின் சீவாணுக்களுக்கு அசைவு, சக்தி, உயர்ச்சி இவைகளைக் கொடுக்கக் கூடியது. வாத

பேதத்தினால் வாத நோய்கள் உண்டாகும். மூச்சு விடுவதும், இரத்தம் உடம்பில் சுழலுவதும், உடம்பின் கழிவுகளும், மேலும் காது கேட்பது, பார்ப்பது. ருசிப்பது முதலானவைகளுக்கும் வாதத்தின் நரம்புத் தொழிலே காரணமாகும். தாமச குணத்தினால் வாதம் கருப்பு நிறமெனப்படும். வாதமே மிகவும் பராக்கிரமமுள்ள நரம்புச் சக்தியாகும். அணுக்களுக்கும் தாதுக்களுக்கும் வலிவைக் கொடுக்கக்கூடாகும். தொழிலியற்றுவதில் இதன் முக்கியமான குணங்களாவது. வறட்சி, இலேசு, சுத்தம், குளிர்ச்சி, அசைவு, சுக்கும் ஆகிய இவைகளாகும். அதன் தொழில்களாவன - அசைவுண்டாக்கல், உதாண வாயுவாக நின்று பஞ்சேந்திரியங்களின் உணர்ச்சிகளை அறிவிப்பது. நாம் கொள்ளும் உணவை சரியான முறையில் வயிற்றில் கொண்டு போய் சேர்ப்பது, சீரணித்த அன்னக் குழம்பினின்று கழிவுப் பொருள்களை பிரித்தல், மூத்திரத்தையும், விந்து முதலானதையும் நிறுத்தி வைப்பது.

வாதம் அதிகரித்தல்

பின்னால் உடம்பு சதையின் சொர சொரப்பு, கருநிறம், இணைப்பு, கை, கால் நடுக்கம், உஷண வஸ்துக்களில் பிரியம், தூக்கமின்மை, பலக்குறைவும், வாதம் குறைவுப்பட்டால் களைப்பு, பேச்சுக் குறைவு, அசதி, அறிவீனம் முதலானவையும் ஏற்படும். இது உடம்பின் கீழ் அதாவது இடுப்பு பாகத்தில் அமைந்துள்ளது. இதன் தொழிலியற்றும் சக்தி நரம்புப் பகுதியில் உள்ளது.

சாதாரணமாக நாம் மூச்சு வாங்கி மூச்சு விடுகிறோம். உள்ளுக்கிழுக்கும் மூச்சோ, நுரையீரலுக்குள் போய் தங்கி நிற்கும் போது அது உடம்பினுள் புகுந்தும், கலந்தும், பரவியும், இது உடம்பில் சமரசமான தொழிலியற்றுங்கால் இதை வாதமென்கிறோம். இதுதான் பௌதிக முறையாய் பிராண வாயுவோடு கலந்து உடம்பில் சமத்துவமாக சூடுபரவச் செய்கிறது. இதற்கு தமிழில் வாத தத்துவம் என்று சொல்லப்படும். நரம்புப் பகுதிக்கு கோளாறு ஏற்பட்டால் வாதம் அல்லது வாயு அதிகப்பட்டு அல்லது குறைந்தும் நோய்களுக்குக் காரணமாகிறது. வாயு என்பது காற்று அல்ல. ஏனெனில் அது நடுவாகவுள்ள மூலப்பகுதி நரம்புகளின் செயலாலும் உணர்ச்சி நரம்பின் செயலாலும் ஏற்படுகின்ற பேதங்களை தனக்குள் கொண்டதாகும். வாததேகி சாதாரணமாக பலவீனன். அவனுக்கு தாது மிகக்குறைச்சல், ஆகவே, அவன் நோயைத் தடுக்க முடியாது.

பித்தம்

இதை வெறும் பித்தமெனக் கொள்ளக்கூடாது ஏனெனில், இது உடம்பிற்கு உஷ்ணத்தை உண்டாக்கும் தன்மையிலும், நாம் உள்ளே கொள்ளும் உணவு செரிமானம் அடைவதற்கும், பிறகு இரத்தமாக மாறி நிறம் கொடுப்பதற்கும், மற்றும், செரிமான நீர், கணையத்திரவம், முதலியவைகளுக்கும், உடம்பின் சதை மூலத்திற்கும், உஷ்ணத்திற்கும் காரணமாக இருக்கிறது. பித்த தேகியானவன் சாதாரண பலமும், வயதும் உடையவனாகிறான். இது பஞ்சபூதங்களில் மூன்றாவது பகுதியான நெருப்பினிடமாக உள்ள உஷ்ணத்தை உடம்புகிரகித்துக் கொள்ளும். ஏனெனில், எல்லா ஜீவப்பிராணிகளுக்கும் சிறிது உஷ்ணம் வேண்டியிருக்கிறது. நாம் உட்கொள்ளும் வஸ்துவை செரிக்க வைக்கவும், பிறகு போஷணைக்காக அவ்வஸ்துவினிடமிருந்து சத்துவை கிரகிக்கச் செய்வதுந்தான் இதன் தொழிலாகும். பித்தம் அதிகப்பட்டால் ஈரல் நோய்களுக்கு காரணமாகும் பித்தமானது மேற்சொன்னபடி செரிமானவாதற்கு மாத்திரமல்ல, உடம்பு உஷ்ணத்திற்கும், சூட்டளவிற்கும் காரணமாகும் ரஜோதம் என்னும் குணத்தினால் பித்தமானது உடம்பின் அழகிற்கும், சிவப்பு நிறத்திற்கும் காரணமாகும். பித்தத்தினால் தேகத்தில் அணுக்களுண்டாகும். ஆகவே, இது உடம்பில் எங்கும் பரவி, சுழலும் தொழிலைக் குறிக்கும்.

உடம்பில் பிண்டோற்பத்திக்கு உதவியாக நின்று, கருவியற்றும் தொழிலினால், தனிப்பட்ட முறையில் பிண்டத்தை உருவப்படுத்துதற்கு காரணமாயுள்ளது. இந்த பித்தம்தான் அன்னரசத்தை மாற்றி, சீரணித்த உணவின் சத்தை அனேக உறுப்புகளில் ஏற்றி, உடம்பு வளர்ச்சிக்கு ஓர் மூல வஸ்துவைக் கொடுக்கிறது. இது இரத்தத்தெளிவு, இரத்தம், அன்னரசம், அன்னரசச்சத்து, சந்துச்சத்து இவைகளில் மறைந்து நிற்கும். அன்றியும் பரிசம், பார்வை, உஷ்ணம், நுட்பம், இலேசுத் தன்மை முதலியவைகளும் பித்தத்தின் கூறேயாகும். மேலும், உடம்புச் சூடு, சீரண சக்தி, பார்வை, தாகம், பசி, உணவு விருப்பம், நிறம், அறிவு, ரூபக சக்தி, சுறுசுறுப்பு, உடம்பு மிருது முதலியவைகளை உண்டாக்கி, உடம்பைக் காப்பாற்றும்.

பித்த கோபம் அல்லது மாறுதலையடைந்த பித்த

நிலைமையினால் ஏற்படும் குறிகளாவன உடம்பெரிச்சல், தோல் மஞ்சள் நிறமடைதல், வியர்வை அழுக்கு, பலஹீனம், மஞ்சள் மலம், மஞ்சள் மூத்திரம், தூக்கமின்மை, உடம்பில் உஷ்ணக்குறைவு, உணவு செரிமானத்தில் கோளாறு முதலியன.

கபம் அதாவது சிலேட்டுமம்

இது கபம் மாத்திரமல்ல, உடம்பின் உஷ்ணத்தை சமரசப் படுத்துந் தொழிலும், உடம்புக்கு ஆதாரமாகவுள்ள சளிசவ்வு, எலும்பு மூட்டுகளை காக்கும் சளித் திரவம் முதலியவைகளை உண்டாக்குந் தொழிலும் ஈடுபட்டது. சாதாரணமாக கப தேகியானவன் பலமுள்ளவனும், நீண்ட காலம் வாழக்கூடியவனுமாவான். இது பிருதிவி என்ற பூதங்களில் அமைந்துள்ளதால் இதை சிலேட்டுமம் என்றும் கூறுவதுண்டு. உடம்பிலுள்ள கண்ணறைகளுக்கும் (Inter Cellular) ஊட்டம் கொடுத்து உடம்பை வளரச் செய்யும். கபம் கோளாறடைந்தால் நுரையீரல் நோய் ஏற்படும். மேலும், உடம்பின் சதை மூலம், சளி சவ்வு இவைகளுக்கு கசிவுண்டாக்கி, ஈரம் தங்கச் செய்யும் இது சத்துவ குணக் கூறுபாடானதால் நிறம் வெண்மையெனக் கருதப்படும். இது உடம்பின் அணுவாதி தத்துவங்களை காப்பாற்றும். உடம்பின் சதை பாகத்தை ஒன்று சேர்த்து கட்டுமஸ்தானாய் இருக்கச் செய்யும். வாயுவின் சக்தியே கபமாகவும், பித்தமாகவும் மாறுதலையடைந்து தனித்தனியாகப் பிரிகிற தென்பதையும் உணர வேண்டும்.

உண்மையான உஷ்ணமே பித்தம்; கபமோ பொய்யுஷ்ணம் அதாவது உடம்பின் உஷ்ணம் அதிகரித்தால், சீதனத்தினால் தடுத்து அனுத்திரள்களை அசையாமல் நிறுத்தி வைத்து தன்மையது அன்றியும், அது உடம்பிற்கு எதையும் சகித்துக் கொள்ளக் கூடிய சக்தியைத் தரும்.

மேலும், இக்கபம் அவயங்கள் சரிவர பக்குவமடைவதற்கும், உடம்பின் வலிவு, சுறுசுறுப்பு, குளிர்ச்சி, முதலானவை யுண்டாவதற்கும் இடங்கொடுக்கும். அன்றியும் இதன் தொழிலினால் உடம்பின் அமைப்பை ஒழுங்குபடுத்துவதுமல்லாமல், பருமன் இவ்வளவென்றும் கழிவு பொருளும் உடம்பில் கிரகிக்கக் கூடிய செரிமான வஸ்துக்கள் இவ்வளவு என்கிற முறையையும் நிர்ணயிக்கும். இது சாலம் அல்லது கண்ணறைகளின்

இடைவெளிகளை நிரம்ப செய்து சீதள வழியாய் ஒன்றுபடுத்தி, உடம்பின் அவயங்களின் உஷ்ணத்தினால் ஏற்படும் தகிப்பைத் தடுக்கும் தொழிலியற்றும் கபமானது, வெண்ணிறமாகவும், குளிர்ச்சி, எண்ணெய்ப் பசையுள்ளதாயும், கை கால்களுக்கு சக்தியும், வலிவும், மிருதுத்தன்மையையும் கொடுக்கும்.

கோளாறடைந்த கபத்தின் குறிகளாவன - வெண்ணிற உடம்பு, சோம்பல், எலும்புப் பொருத்துகள் தளர்வுற்றதாக எண்ணுதல், அதிக தூக்கம் முதலியன. இது உணர்ச்சி நரம்புப் பகுதியில் தொழிலியற்றும்.

சிகிச்சை விதிகள், கிரமங்கள் :

தகுந்தபடி சிகிச்சை செய்வதற்கு சரிவர நோய்களை சோதிக்க வேண்டும். அதற்கு முப்பிணியை அனுசரித்துதான் செய்ய வேண்டும். ஆகையால், வைத்தியன் திருத்தமாக சோதனை செய்யப்புகின், அடியிற் கண்ட விஷயங்களை முக்கியமாய் கவனிக்க வேண்டும். அவையாவன - நோய் இன்னது என்றும், இன்ன அவயம் நேராக தாக்கப்பட்ட தென்றும், இன்ன அவயத்தை அனுசரித்ததென்றும், சீதோஷ்ண நிலை, தேக வலிமை, செரிமான சக்தி, நோயாளியின் மனோகுணம், வயது, பழக்க வழக்கம் முதலிய மற்ற விஷயங்களையும் கவனிக்க வேண்டும். சித்தர்கள் நோக்கத்தின்படி மனிதனின் உள்ளுக்கிருக்கும் விஷயங்களில் புகாது செய்யப்படும் சிகிச்சையால் உடம்பின் நோய் குணப்படாது. ஆகவே, இவ்விதமான அறிவு முக்கியமாய் வேண்டும். முப்பிணியின் விஷயங்களைக் கண்டு தேர்ந்தும், அவைகளின் மாறுபாடுகளை தகுந்தபடி அறிந்தும், சிகிச்சை செய்தாலொழிய வைத்தியன் சித்தியடைய முடியாது. அப்படி செய்யாத வைத்தியம் நூலுக்கு விரோதமானதென்றும், கெடுதியையே விளைவிக்குமென்று கருதப்படும். சிகிச்சை மூன்று விதங்களென்று ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அவையாவன - தெய்வ, மானிட, இராட்ச சிகிச்சைகள், சித்த முறையில் இராட்ச சிகிச்சையான கத்தி கொண்டறுக்கும் வகை சொல்லப்பட்டிருப்பினும் அவைகள் அவ்வளவாக கையாளப்படவில்லை. ஏனெனில், மற்ற இரண்டு வகைகளைக் கொண்டே சிகிச்சை செய்துவிடலாம் என்ற கருத்தாகும்.

நோய்களை சோதிக்கும் விதிகளும், விதமும் :-

நோய்களின் கூறுபாடுகளை சரிவர தெரிவதற்காக சோதிக்கும் வழிகள் பலவிதமுண்டு. உடம்பின் தாதுக்கள் தனிப்பட்ட முறையிலாவது, மற்ற ஒன்று அல்லது இரண்டுடன் கலந்தாவது கோளாறடையுமானால், சித்த வைத்தியத்தில் கைநாடி பார்த்து அதன் மூலமாய் அறியலாம். இன்ன விதமாய் கோளாறடைந்திருக்கிற-தென்பதை நிச்சயமாய்த் தெரிந்து கொள்வதற்கு வேறு வகையான சோதனைகளுமுண்டு, அவையாவன - முழு உடம்பின் நிலை, குரல், நாக்கு, கண், மலம், மூத்திரம், உடம்பைத் தொட்டுப்பார்த்தல், நோயாளின் வெளித்தோற்றம், முதலானவைகளாகும். இதுவுமின்றி, நெய்க்குறி (மூத்திரத்தில் எண்ணெய்ச் சொட்டு விட்டுப் பார்த்தால்) நெய்ச்சீலை, நீர்ச்சீலை, மணிக்கடை (அதாவது கயிற்றினால் கையின் மணிக்கட்டின் சுற்றளவு) அளந்த அளவை கொண்டு விரல் நீளங்களை எடுத்து அளந்து அதனாலேற்பட்ட வித்தியாசங்களைக் கொண்டு நோயின் கூறுபாடுகளைக் கண்டு பிடித்தலாகும். மேலும், வைத்தியன் நோயாளியின் தினப்பழக்க வழக்கங்களையும், நோய் எவ்வகையில் திடீரென்று ஏற்பட்டதென்றும் தெரிவதுடன், நோய்வாய்ப்படு முன்னே சகசமாக ஏற்படும் குறிகள் அதாவது தூக்கமின்மை, செரிமானம், பசிக்குணம், பெண்போகம், வெயிலில், காற்றில் திரிதல் இவை முதலானவைகளையும் தீர விசாரித்தறிய வேண்டும். உடம்பிலுள்ள மூல காரணங்களை சரிவர தெரிந்து கொள்ளாவிடில், நோயின் கூறுபாடுளைச் சோதனை வழியாய் கண்டு பிடிப்பது அசாத்தியமாக முடியும். ஆகவே, முதலாவதாக நோயாளியின் உள் விஷயங்களையும், பிறகு வெளித்தோற்ற விஷயங்களையும் தெரிந்து கொள்வது மிக்க அவசியமானது. கடைசியாக, நோயாளியினிடமிருந்து சந்தேகப்படக் கூடிய விஷயங்களை அனேகமான கேள்விகள் மூலமாகவும் உண்மையைத் தெரிய வேண்டி கேட்கலாம். இது சாதாரணமாக எல்லா வைத்திய முறைகளிலும் உண்டு. இவ்விதமான சோதனை முறைகளுக்குக் கட்டுப்படாத நோய்கள் இருக்கவே இருக்காதெனக் கொள்ளலாம்.

வைத்தியன் நோயாளியின் முற்போக்கான விஷயங்களை தெரிவதென்றால், உள்ளும் புறமுமுள்ள தேவகவலிவும், எதனால் உடம்பிற்கு எதையும் தாங்கமுடியாத சத்து குறைந்ததென்றும், பல அவயவங்களின் சக்திகள் இவ்வளவு தான் என்றும், அதைச் சார்ந்த

பல விஷயங்களையும் தீர்க்கண்டறிய வேண்டும். சாதாரணமாக உடம்பில் இயற்கையாக அமைந்த எதிர்ப்புச் சக்தியானது, மனிதன் ஆரோக்கியமாயுள்ள பொழுதும், அல்லது நோய் கொண்ட காலத்திலும் ஏறக்குறைய உடம்பில் உள்ளதேயாகும். ஆனால் நோயின் பரீட்சையோ, வைத்தியனுக்கு நோயின் முழு குணத்தையும் அறிவதற்கான வசதிகளைக் கொடுக்கும். ஆகவே, உடம்பிலுள்ள வாத பித்த சிலேட்டுமே கோளாறுகள் மூலமாக நோயின் தன்மை, அளவு, கடுமை முதலியவற்றை ஒருவாறு நிதானமாய் அறியலாம்.

நாடி நடையின் இலக்கணம் :

தேகத்திடத்தேயுள்ள எல்லா உறுப்புகளிலும் சிறந்தது இருதயம். இதன் மூலமாகத்தான் தாதுக்கள் யாவும் போஷிக்கப்படுகின்றன. இதுவே தேகம் நன்னிலையிலிருப்பதற்கும் சுகமில்லாமைக்கும் காரணம். இதன் தொழில் வேறுபாடுகளை நாடிகள் உணர்த்தும். சப்த தாதுக்களும், இருதயம், நாடி, நரம்பு, ரத்தக் குழாய் முதலியவை ஒன்றோடொன்று தொடர்புள்ளவை.

இருதயத்தின் இடது சடரம் (Left Ventricle) குவியும் போது இரத்தம் கண்டரையின் வழியாகச் சென்று சகல நாடிகளும் பரவும். அப்போது நாடிகள் விரியும், மறுபடியும் இடது சடரம் விரியும் போது நாடி நரம்பு இரத்தக் குழாய்களிலிருக்கும் குருதியானது குறைந்து நாடிகள் சுருங்கும். இவ்விதமாக இருதயம், குவியவும் விரியவுமாக இருப்பதால் அதனுடன் சார்ந்த நாடி, நரம்பு, ரத்தக் குழாய்களுக்கும் விரிந்து சுருங்கும் தன்மையுண்டு. இது நாடி நடை எனப்படும்.

நாடி நடையின் குணங்கள் இருதயத்தின் நடையை ஒத்திருக்க காரணம் :

இருதயத்தினுடைய நடையின் (துடிப்பு) பேதாபேதங்களை நாடிகள் மூலம் நமக்கு அறிவிக்கின்றது. இருதயத்தினுடைய நடை தேக ஸ்திதிக்கு ஒத்திருக்கும், தேகத்தில் நோய் கண்டால் இருதயத்தின் சுபாவமான நடை இழந்து போகும். தேகத்திலிருக்கும் நோயை இருதயம் தெரிந்து கொண்டு நாடிகள் மூலமாக நமக்கு அறிவிக்கின்றது.

நாடி நடையை பரீட்சிக்கக் கூடிய இடங்கள் :

மானிடர்க்கு ஏற்பட்ட எழுபத்திரண்டாயிரம் நாடி நரம்பு இரத்த குழாய்களிலும் நடைபெறும் நாடியை கணிப்பதற்குப் பத்து ஸ்தானங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக கைகளிலும் கன்னக் குழிகளிலும், மர்ம ஸ்தானத்திலும், கணுக்கால்களின் உட்புறத்திலும், கால் பெருவிரலின் மேல்பாகத்திலும் நாடி நடையை பரீட்சிக்கலாமெனவும், அவற்றில் முக்கியமாக கை நாடியே சிறந்ததென பிரமமுனி கூறியுள்ளார்.

திருமூலர் வாக்கின் பிரகாரம் குதிங்காலினுட்புறம், மர்மஸ்தானம் உந்தி, மார்பு, காது, மூக்கு, கண்டம் (கழுத்து) கரம், புருவம், உச்சி முதலிய பத்து இடங்களில் நாடியைப் பரீட்சிக்கலாமெனவும், கூறப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லாச் சித்தர்களும், கை நாடிப் பரீட்சையையே பிணிகளை கணிப்பதற்குச் சிறந்ததெனக் கூறியுள்ளார்.

நாடி பார்ப்பதற்கு கரத்தின் நாடியே சிறந்தது :

கையில் ஆரை எலும்பின் மேலோடும் நாடி நரம்பு இரத்தக்குழாயானது மணிக்கட்டு பரியந்தம் சிறுத்து மேல் புறமாகவும், (Superficial) துலக்கமாகவும் இருப்பதால் மூன்று விரல்களால், வளி, அழல், ஐயமாகிய நாடி நடையை எளிதில் அறியலாம். மற்றையிடங்களில் இரத்தக் குழாய்கள் இதைப் போலல்லாது பருத்திருப்பதால் (deep seated) எளிதில் நாடி நடை அறிய முடியாது.

வாத பித்த கப தோடங்களின் நிலை :

அபானன் முதல் உந்தி வரை வாதநிலை, உந்தியின் மேல் மார்பு வரை பித்தநிலை, மார்பு முதல் உச்சிவரை ஐயநிலை என அறியவும். வாதம் மலத்திலும், பித்தம் சிறுநீரிலும், கபம் விந்துவிலும் அடங்கும்.

வாத பித்த கப உடல்நிறம் :

1. வாத நோயாளர்க்கு உடல் கறுப்பாயிருக்கும்.
2. பித்த நோயாளர்க்கு உடல் பசுமஞ்சளாகவும், சிவப்பாகவுமிருக்கும்.
3. கப நோயாளர்களுக்கு உடல் நிறம் கலப்புற்ற குற்றங்கள் அளவாகக் கலந்திருக்கும்.

4. சன்னி நோயாளர்களுக்கு உடல் பல நிறமாக இருக்கும்.

5. கப நோயாளர்க்கு உடல் வெண்மையாக இருக்கும்.

மூவகை நாடிகளை அறியும் முறை :

வைத்தியன் ரோகியின் வலது முழங்கையைத் தனது இடது கையால் முதலில் செவ்வையாகப் பிடித்துத் தனது வலது கையால் ரோகியின் வலது உள்ளங்கையை கோர்த்துப் பிடித்து நெட்டை வாங்கி அனல் பறக்கத் தேய்த்து, அப்பால் வைத்தியனின் இடது கைவிரல்களால் ரோகியின் பெருவிரல் பக்கமாக ஆரை எலும்பின் மேலோடு நாடி நரம்பு இரத்தக் குழாயின் மேல் மணிக்கட்டுக்கு ஒரு அங்குலம் தள்ளி மேலாக மூன்று விரல்களால் சமமாக மெல்லென அழுத்தியும், தளர்த்தியும், ஆராய்ந்த பின்பு விரல்களை மாறி, மாறி கூர்ந்து கவனித்து நாடியின் கதியை ஆராய்ந்து பார்த்து நோயின் தன்மையை அறிதல் வேண்டும்.

ரோகியின் இடது கைக்கு வைத்தியனின் வலது கையை உபயோகித்து நாடியை ஆராய்தல் உத்தமம். மூவிரல்களால் நாடி நடையை ஆராயும்போது ஆட்காட்டி விரலிலுணர்ந்தது வாதம் எனவும் நடுவிரலிலுணர்ந்தது பித்தமெனவும், பெளத்திர விரலிலுணர்ந்தது ஐயமெனவும் உணர்தல் வேண்டும்.

இவற்றுள், வாதம் அதிகமானால், அதற்குரிய நோய்களையும் பித்தம் அதிகமானால் அதற்குரிய பிணிகளையும் உண்டாக்கும். அன்றியும் பெருவிரலும், சிறு விரலும் உணர்த்தும் நாடியானது பூத நாடியாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றது. இதனையும் சேர்த்து நாடிகள் ஐந்து எனவும், அவை “பஞ்ச நாடி” அல்லது “பஞ்ச பூத நாடி” எனவும் வழங்குவர்.

நாடி நடையை ஆராயுங்கால், முக்குற்றங்களையும், பஞ்ச நாடிகளையும் குறிக்கும் விரல்களையும், நாடி என்பது ஒரே நாடி நரம்பு, இரத்தக் குழாயின்மேல் விரல்களால், அழுத்தியும், தளர்த்தியும் பார்க்கும் போது ஏற்படும் துடிப்பு ஆகும். ஆண், பெண் இவர்களுக்கு முறையே, வலது இடது கை நாடியைப் பார்க்கும் முறை.

எல்லோருக்கும், வலது, இடது கைகளில் நாடியை ஆராயலா-
மெனினும், புருடர்க்கு வலது கையிலும், பெண்களுக்கு இடது
கரத்திலும் பேடியாக இருந்தால் அவனது குறியை அனுசரித்து வலது
அல்லது இடது கை நாடிகளை ஆராய்ந்து சாத்திய கிரமமென்பர்.

குறியடையாள நாடி :

மூவகை நாடி நடையின் மாத்திரையளவைக் கணித்த சித்தர்கள்
தங்கள் நூல்களில் நாடி நடையின் அளவை ஆங்காங்கு
ஜீவஜந்துகளின் நடையின் கால அளவுக்கு உவமானமாக கூறுவதை
குறியடையாள நாடி என்பர்.

வாதத்தின் நடையை, மயில், அன்னம், கோழி, ஓணான், குயில்,
கொக்கு முதலியவற்றின் நடைக்கு ஒப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.
அவைகள் கால்கள் சுபாவமாக உயர்த்தி மறுபடியும் கீழே வைக்கும்
காலயளவை ஒரு மாத்திரைக்குரிய அளவாகக் கருத வேண்டும்.

பித்தத்தின் நடை, ஆமை, அட்டை ஆகியவற்றின் நடைக்கு
உவமானமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவைகள் நகர்ந்து செல்லக்
கூடியவை. ஆதலால் ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தமாகும். இதற்கு
மாத்திரையளவு அரை எனக் கூறியுள்ளார்.

சிலேத்துமத்தைக் கூறிய இடங்களில், தவளை பாம்பு இவற்றை
உவமானமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் முறையே
குதித்தல், சீறல் என்னும் செய்கையுடையனவாதலால்
பொருத்தமாகும். இதற்கு மாத்திரையளவு கூறின் கால் ஆகும்.

நாடி ஆராய்ச்சியில் முக்கிய கவனிப்பு :

முத்தோடங்களில் நாடி நடையை ஒழுங்காக கற்றுணர்தல்
அவசியம். காலம், தேசம், வயது, வன்மை முதலியவற்றை ஒரு
முறைக்கு இரு முறை வெவ்வேறு காலங்களில் நாடி நடையின்
தன்மையைச் சிரத்தையுடன் பகுத்துணர்தல் வேண்டும். நாடி
நடையை பழகுவோன் அறிவைச் சிதறவிடாமல், மனதை
ஓர்மையுடன் திடப்படுத்திக் கூர்ந்து கவனிப்பதுமன்றி, தேசம், காலம்,
வயது, வன்மை இவற்றிற்குத் தக்கபடி முக்குற்றங்களின் வன்மை,
மென்மைகளையும், தன்நடை, புறநடை, கிளைத்தல், கதித்தல்,
குதித்தல், துள்ளல், அழுந்தல், படுத்தல், கலத்தல் முன்னோக்கு,

பின்னோக்கு, பக்கம்நோக்கு, சுழலில், முதலிய நாடி நடைகளின் விசேடக் குறிகளையும் அறியலாம்.

எண்வகைத் தேர்வுகளில் நாடியின் கணிப்புப் பிரதானமாகக் காணப்படுவதற்கான காரணம்:

1. நாடியை எண்வகைத் தேர்வுகளில் சேர்த்துக் கூறிய நூல்களிலிருப்பது போல் எண்வகைத் தேர்வுகளில் நாடியைச் சேர்க்காமல், சப்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம், மலம், நீர், எச்சில் என்பதான எண்வகைத் தேர்வுகளாக அமைத்துக் கொண்டு, நாடியைத் தனிச்சிறப்பாகவும், முதன்மையாகவும் தனிப்பெரும் நாடி நூலாகச் சித்தர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

2. பிணிகளைக் கவனிப்பதற்கு எண்வகைத் தேர்வுகளும் நாடியுட்பட அவசியமே.

3. நாடி கணிப்பில் தேர்ச்சி பெற்ற மருத்துவன் பிணியாளன் அல்லது சுற்றத்தாரின் உதவியின்றி, பிணியாளனின் நாடியைக் கொண்டே பிணியை ஒருவாறு அறியலாம். ஞாபகமற்ற நிலையிலோ, ஊமையும், செவிடுமாயுள்ள பிணியாளின் நிலைமையை அறிவதற்கு நாடிகணிப்பு பெரிதும் பயன்படும்.

4. நாடி நடையின் பேதாபேதங்கள் நன்றாகத் தெரியாவிட்டால் தேகத்திலிருக்கும் பிணியின் கூறு செவ்வையாகத் தோன்றாதாம்.

5. “நோய் நாடி நோய் முதல் நாடி அது தணிக்கும்,

வாய் நாடி வாய்ப்பச் செயல்”

என்ற திருவள்ளுவரின் குறள்படி

உணவாதி செயல்களால் உண்டாகும் நோயினை அறியும்பொருட்டு, நோய் அறிதற்கான நாடல் வழி நாடி எனவும், உணவு செயல்களால் வளி, அழல், கபம் ஆகிய மூன்றினால் ஏற்படும் குற்றம் அதை தணிப்பதற்கு வழி முறைகள் நாடுவதே மருத்துவனின் கடமையாகும். ஆகவே நாடியைக் கொண்டே பிணிகளைக் கவனிக்கலாம் என்பதை இதன் மூலம் அறியலாம்.

6. நாடிப்பரீட்சையால் காணும் தேகப்பிணி அல்லது உடலில் தாக்கும் குறி குணங்களை சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம், மலம், சிறுநீர், எச்சில், வியர்வை, சுக்கிலம், மெய், செவி, கண், நாக்கு, மூக்கு

ஆகிய இவற்றின் ஆராய்ச்சியைக் கொண்டும் பிணியாளனின் சரித்திரத்தைக் கொண்டும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும்.

ஆயினும் மருத்துவம் என்னும் சிகிச்சை அல்லது பரிகாரம் புரிய ஆரம்பிக்கும் போது நாடியின் குறிப்பைக் கொண்டு அதற்குத் தக்கவாறு மருத்துவம் புரிவதே மேலான முறை என்பதாகும். முக்குற்றங்களில் எக்குற்றம், பிரதானமாகப் பிணிக்கப்பட்டு, நோயாளி துன்புறுகிறானோ, அதற்கேற்ற மருத்துகளைக் கொடுத்து முதன்மையாக கேடடைந்த குற்றம் தணிக்கப்படுமானால், அதுவே நோய் குணமாகும் கிரமத்திற்கு ஏற்றவழி எனவும் பின்னிட்ட துணை வியாதிகளும் கிளைக்காது என்பதற்கும் உறுதி கூற இடமுண்டு.

நாடி நடைமாத்திரையின் இலக்கணம்:

ஒரு மாத்திரை என்பது ஒரு கை நொடி அல்லது கண் இமை சிமிட்டலின் (மூடித்திறக்குதல்) கால அளவைக் குறிக்குமெனச் சிலரது அபிப்பிராயம். ஆனால் மருத்துவ நூல்களை ஆராயும் போது மாத்திரை என்றால் நாடியின் துடிப்பு ஒரு கோதுமையரிசிப் பிரமாணம் எழுந்து அடங்குவதற்குரிய கால அளவாகும்.

வளி அழல், கபம் மூன்றும், தத்தம், நிலையில் மிகுதல், மீறி நடத்தல், கதித்தில், தோடத்தில் தோடம் இவை போன்ற சொற்கள் யாவும் ஒன்றே.

வாதநாடி இருக்க வேண்டிய மாத்திரையளவிற்கு இரண்டு பங்கிருந்தல் வாதமிகுதி, வாதம் கசித்தல், வாதத்தில் வாதம் என்னும் பதங்களால் வழங்கப்படும்.

பித்தநாடி நடை தன்மாத்திரையளவில் இரண்டு பங்கு இருக்குமானால், பித்தமிகுதி, பித்தம் கதித்தல், பித்தம் மீறி நடத்தல், பித்தத்தில் பித்தம் என்னும் சொற்களால் வழங்கப்படும்.

கபநாடி நடை தன் மாத்திரையளவில் இரண்டு பங்கு இருக்குமாகில் கபமிகுதி, கபம் கதித்தல், கபம் மீறி நடத்தல், கபத்தில் கபம் என்னும் சொற்களால் வழங்கப்படும்.

தொந்த நாடிகளின் மாத்திரை விகிதம் :

1. வாத மீத்த தொந்தம் : (வளி, அழல், கலப்பு) வாதநாடி தன்னளவில், இரண்டு மாத்திரையும், பித்தநாடி தன்னளவாகிய அரை மாத்திரைக்கு மேலும் அதற்கு இரட்டிப்பாகிய 1 மாத்திரைக்குள்ளடங்கியும் நடைபெறும்.

2. வாத கப தொந்தம் : (வளி, கப கலப்பு) வாதநாடி தன்னளவில் இரண்டு மாத்திரையும் கப நாடி தன் அளவாகிய கால் மாத்திரைக்கு மேலும் அதற்கு இரட்டிப்பாகிய அரை மாத்திரைக்குள்ளடங்கியும் நடைபெறும்.

3. மீத்த வாத தொந்தம் : (அழல், வளி, கலப்பு) பித்த நாடி தன்னளவில் இரண்டு பங்கு அல்லது தன் இயற்கை மாத்திரையின் இரட்டிப்பாகிய ஒரு மாத்திரையையும் வாதநாடி தன்னளவில் ஒரு மாத்திரைக்கு மேலும் இரண்டு மாத்திரைக்குள்ளடங்கியும் நடைபெறும் என்பதாகும்.

4. மீத்த கப தொந்தம் (அழல்ஐயக்கலப்பு) : பித்தநாடி தன் அளவில் இரண்டு பங்கு அல்லது தன் இயற்கை மாத்திரையின் இரட்டிப்பாகிய ஒரு மாத்திரையும் கபநாடி தன்னளவாகிய கால் மாத்திரைக்கு மேலும், அதன் இரட்டிப்பாகிய அரை மாத்திரைக்குள்ளடங்கியும் நடைபெறும் என்பதாகும்.

5. கப வாத தொந்தம் : (கப, வளிக் கலப்பு) கப நாடி தன் அளவில் இரண்டு பங்கு அல்லது அதன் இரட்டிப்பான 1/2 மாத்திரைக்கு மேலும் வாதம் இரண்டு மாத்திரைக்கு உள்ளடங்கியும் நடைபெறும்.

6. கபமீத்த தொந்தம் : (கப, அழல் கலப்பு)

கப நாடி தன்னளவில் இரண்டு பங்கு அல்லது அதன் இரட்டிப்பான மாத்திரையாகிய, அரை மாத்திரையும், பித்தம் தன்னளவாகிய அரைமாத்திரைக்கு மேலும், அதன் இரட்டிப்பாகிய ஒரு மாத்திரைக்குள்ளடங்கியும் நடக்குமென்பதாகும்.

பிணியை நாடியாலறிந்து ஊடுமருந்தே சிறந்ததெனல் :

வாத பித்த கப நாடிகளின் தன்மை, பிரிவு, மிகுதி, குறைவு, தொந்தம், சன்னிவாதம், மாறி மாறி வரும் காலநிலைகள் ஆகிய இவற்றாலேற்படும் பிணிகளை அறிந்து மருத்துவம் செய்தல் சிறந்த முறையாகும். நாடிகளைக் கொண்டு பிணிகளின் நேர்மையறிந்து பரிசாரம் புரிவது அவசியமென்பதையும் அறியலாம்.

நாடி நடையளவைப் பற்றிய உபாயம் :

வாத, பித்த, கப நாடிகளின் தன்மைகள், குறிப்பாக அவற்றின் அளவை அறிய வேண்டின், மூன்று நாடிகளில் நடுவிரல் நாடி தராசு முனைக்குச் சமானமாக மத்தியமாக வைத்து, மற்ற இரு விரல்களின் தன்மையைக் கணக்கிடல் கிரமமென்பதே இதன் பொருளாகும்.

நாடி கணிப்பால் நோய் தணியுறும் கிரமம் அறிய உபாயம் :

மூன்று நாடிகளில் எது அதிகக் குற்றமடைந்திருக்கிறதோ அதனை அவசரமாகவும், அவசியமாகவும் எண்ணி முதலில் அதற்கேற்ற மருந்துகளை கொடுக்க, அந்த மிகுந்த தோடம் நீங்க மார்க்கமாகும். வியாதியை பரிசாரிப்பதற்கு அல்லது தணிப்பதற்கு இது தந்திரமும் சலபமான உபாயமென்பதுமன்றி பிற குணங்களாகிய துணை நோய்கள் எவையும் தொடராது என்பதை தெரியவும் நோயை நன்கு ஆராய்ந்து அறிந்து மருந்து கொடுத்தல் இன்றியமையாதது.

ஒரு பண்டிதனுக்கு எவ்வளவோ பெருமை வாய்ந்த பரிசாரங்கள் (மருந்து வகைகள்) தெரிந்திருந்த போதிலும், நாடியை பிரதானமாகக் கொண்ட எண்வகைத் தேர்வு, மற்றும்முள்ள குறிகுணங்கள், நோயின் சரித்திரம் முதலியவற்றால், நோயின் தன்மைகளை தீர்க்கமாக அறியானாயின், பண்டிதனது மருந்துகள் பயனற்றதாகி விடுமென்பது தின்மை.

“பஞ்சநாடி” அல்லது பஞ்சபூதநாடி :

பஞ்சநாடி அல்லது “பஞ்சபூதநாடி” என்பது பெருவிரலில் உணர்த்தும் துடிப்பு பூதநாடி; ஆள்காட்டி விரலிலுணர்த்தும் துடிப்பு வாதம் ; நடுவிரலில் துடிப்பு பித்தம், அணிவிரல் துடிப்பு

சிலேத்துமம்; சிறுவிரல் துடிப்பு பூதநாடி என்னும் ஐந்து நாடிகளை ஐந்து விரல்களிலும் அறியலாம்.

குருநாடி : குருநாடி என்பது சீவநாடி அல்லது உயிர்த்தாதுவையே, குறிக்கும். வாத பித்த சிலேத்துமமென்ற மூன்று நாடிகளில் பித்த நாடியானது “பூதநாடி”, “குருநாடி”, “ஆத்மநாடி”, யென வழங்கும் எனவும் சகல நோய்களையும் அகற்றி நன்மை பயக்கும் நாடி எனவும், அகங்காரம், பிராணன், உயிரக்கினி இவை எல்லாவற்றிற்கும் குருநாடியே ஆதாரமாயுள்ளது.

குருநாடி எப்போதும் பித்தத்தின் முன்னே நிற்கும் என்ற கருத்திற்கிணங்க, பித்தநாடியே குரு நாடியாகவும், ஆத்ம நாடியாகவும், சீவ நாடியாகவும் நிகலலாமென கூறுகின்றனர்.

குருநாடியை தனி நாடியாக எண்ணினாலும் சரி அல்லது வாதம் பித்த கபம் ஏற்படுவதற்கு எது ஆதி காரணமோ, இவ்விரண்டையும் ஒன்றாகவே பாவிக்க வேண்டும். ஏனெனில் குருநாடி வாத பித்த கப நாடிகளுக்கு வலுவைக் கொடுத்து, அவற்றின் இயற்கை நடைகளெல்லாம் குருநாடியின் தத்துவத்தால் நடைபெறுகின்றன.

வாத பித்த கபம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற தருணத்தில் குரு நாடியை தனித்து அறிவது சாமான்ய மன்று. மூன்று நாடிகளும் ஒடுங்குங் காலத்து குருநாடி நடையை உற்று கவனித்தால் பித்தத்தின் முன்னே புலனாகக் கூடும்.

குரு நாடியான பஞ்ச நாடிகளிலும் கலந்து நின்று அவற்றை வளர்த்து, வலுப்படுத்தி நடைபெறச் செய்கிறதென்பதை பஞ்ச நாடிகளிருப்பிடம் என்கின்றனர்.

குருநாடி வாத பித்த கபம் நாடிகளின் மத்தியில் தமரகம் போன்றது எனவும் விளங்குகிறது. தமரகம் என்னும் இருதயம் உடம்பிற்கு எவ்வளவு பிரதானமோ அதே போல குரு நாடியானது வாத பித்த கபமாகிய உயிர்த்தாதுவுக்குப் பிரதானமாகும். இதனை வேறுபடுத்திக் காண்பது அறிது.

குருநாடி தச நாடியில் இடகலை, பிங்கலை சுழுமுனை என்ற மூன்று நாடிகளும், அபானன், பிராணன், சமானன் என்ற

வாயுக்களின் இயக்கத்தால் சுவாசத்தையுண்டாக்கி, அதனின்றும் வாத பித்த கபம் என்னும் மூன்று நாடிகளும் உண்டாக்கி, உடலையும் உயிரையும் பொருத்தி நன்னிலையில் வைத்துக் காப்பாற்றி வரக் கூடிய தத்துவத்திற்குக் காரணமாக சக்தி எதுவோ அதுவே குருநாடி எனக்கொள்ளலாம்.

குருநாடியின் தன்மையால் நோய்களைக் குறிக்கும் குணம் :

1. குருநாடி வாதத்தில் அட்டைபோற் புரண்வெரிய வாய்வுமிகும். இருமல், சொறி, திணவு இவை மிகுதியாயுண்டாகும்.

2. குருநாடி பித்தத்தில் அன்னம்போல் நாக்கில் சுரங்காயும், வாயுநீர் சுழற்றும், வியாக்கும், நீர் கட்டுப்படும், கை காலோயும் என்பனவாகும்.

3. குருநாடி சிலேத்துமத்தில் சிங்கம் போல் சீறி நிற்கில் சந்நி தோன்றும்.

4. குருநாடி சிலேத்துமத்தை ஊடுருவிவருமாகில் (அதாவது) வாதம், பித்தம் இவ்விரண்டும் ஒடுங்கி கபம் மட்டிலும் தனித்து கதித்து நின்றால் அசாத்திய மரணக் குறிகளுண்டாகும்.

5. குருநாடி மொத்தத்தில் குன்றிப் போகில் வயிறு கழியும், கடுப்பெடுக்கும், கைகால் வீங்கும்.

6. குருநாடி பக்கம் பாயில் (அதாவது) அதன் இயற்கை இருப்பிடமாகிய பித்தத்தின் முன்னே நிற்பதற்குப் பதிலாகப் பக்கத்தில் தோன்றினால் சிலேத்துமம் எதிரே மோதும் (அதாவது சிலேத்துமம் அதிகரிக்கும்).

7. குருநாடி நேரே நிற்கில் வாத பித்த, கபம் மூன்றும் சேரும் (அதாவது) மூன்று நாடிகளும் தன்னிலைப்படும்.

8. குருநாடி பின் வாங்கில் அசாத்தியங்களுண்டாகும். (அதாவது குருநாடி இயற்கையளவாய் நடைபெறாவிட்டால் அசாத்தியங் களுண்டாகும்.

9. குருநாடி கபத்தில் விட்டலைப்போல துடிக்கில் மரணமாம்.

நோய் நிவர்த்தி:

ஒரு நோயாளியை குணப்படுத்துவதற்காக, தாது, தாவர மருந்துகள் இரண்டையும் கலந்தும், அல்லது பூரணமாக சொஸ்தப்படும்படி தனிப்பட எட்டு விதமாகவும் தயாரிப்பதுண்டு. ஆனால், மனிதன் அவயங்ககளையும், பூண்டுகளையும் தாக்குவதற்கு ஆகாயத்தில் அனேக நட்சத்திரங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, கீழே பூமியிலுள்ள பூண்டுகள் அவற்றிற்குள்ள சம்பந்தத்தினால் நட்சத்திரங்களின் சக்தியை கிரகித்துக் கொள்ளும், இப்படிப்பட்ட பூண்டுகளைத்தான் வைத்தியன் ஒரு நோயை குணப்படுத்துவதற்கு விவேகத்தோடு உபயோகிப்பதினால் நன்மை உண்டாகும்படி செய்யலாம். மேலும், உபயோகப்படுத்துபவனின் பழக்க வழக்கங்களினால் ஏற்பட்ட கோளாறுகளும் சீர்திருத்தமாகி, உடம்பு பழையபடி ஆரோக்கிய நிலையை அடையும். நோயை குணப்படுத்தும் முறையில் கிரகக் கோளாறுகளே முக்கியமான காரணமாதால் நவக்கிரக பூசை மிக்க அவசியமானது.

சித்த முறைப்படி வியாதிகள் 4448 என்று கொள்ளப்படும். இம்முறையினால் குணப்படாதது ஒரு நோய்கூட கிடையாது.

பத்தியக் கிரமம்:

சித்த முறையில் பத்தியமுறை விஷயம் மிகவும் முக்கியமானது. உனக்கு இஷ்டமானதை சாப்பிடலாம் என்று சொல்வது இதில் கிடையாது. ஏனெனில், பத்திய முறையைக் காப்பாற்றுவதால் தான் வியாதிகளை எளிதில் குணப்படுத்தக்கூடும். நாம் சாப்பிடும் உணவினால் தான் முக்கியமாக முப்பிணிக் கோளாறுகள் ஏற்படுகிறது. ஆகையினால், பத்திய பாகம் ஒவ்வொரு வியாதிக்கு தக்கபடி அனுசரிப்பது மிகவும் முக்கியமான விஷயமாகும். இதற்காக வேண்டியபதார்த்த குண விளக்கத்தில் உடம்பின் தோஷக் கோளாறுகளைப் பற்றியும், அதற்குத் தகுந்தபடி நோய்களை சிகிச்சை செய்ய வேண்டியும், இன்னின்ன மருந்துகளைன்ற விவரத்தையும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது விஷயத்தில் பூர்வகாலத்து சித்தர்கள் அனுபவத்தை நாம் கைக்கொண்டு அவர்கள் கவனத்துடன் முடித்த பரிசீலனைக்கு நாம் நன்றி செலுத்த வேண்டும். ஆனால் தற்காலத்தில் சிகிச்சை செய்வோர்கள் இதை கவனிப்பதே கிடையாது. நாம் புசித்து பசிதாகத்தை தீர்த்து கலகலப்பாய் இருப்பதற்காக

வேண்டி எவ்வளவு உணவு புசிக்க வேண்டுமோ அவ்வளவுதான் கொள்ள வேண்டும். சித்தர் சிகிச்சை முறையில் பத்தியத் தவறுதல்கள் ஏற்பட்டால் வியாதியுடன் பல கோளாறுகளும் ஏற்படும். ஆகவே, இது விஷயத்தில் மெத்த ஜாக்கிரதையாய் இருக்க வேண்டுமென்பதை நோயாளிக்கு வைத்தியன் முன்னதாகவே எச்சரிக்க வேண்டும். ஏனெனில், பத்தியம் காத்தலினால் பாதிநோய் குணப்படுமென்பதை மறக்கக் கூடாது.

சித்த முறைப்படி தயாரிக்கும் மருந்துகள்:

சித்த வைத்திய முறைப்படி 212 வகையான தாதுப் பொருள்களினின்று மருந்துகள் தயாரிக்கப்படும். இதற்கெல்லாம் மூலப்பொருள்களாகிய உப்பு, இரச, கந்த, பாஷாணங்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்ட தாதுவகைகளையும், உலோகப் பொருள்களையும் மாற்றி மருந்துகளாக தயாரிக்க வேண்டும். ஆகவே, நோய்களை சிகிச்சை செய்யும் பொருட்டு மேற்கண்ட தாது வர்க்கங்களை புடமிட்டு பற்பம், செந்தூரம், சுண்ணமாக செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதற்கு கட்டுமுறை தெரிய வேண்டியது அவசியம். இவ்வகையாக கட்டின பிறகுதான் பற்பம், செந்தூரம், சுண்ணமாக மாற்றி அனேக நோய்களுக்கு மருந்துகளாக கொடுக்கலாம். ஆனால், இவ்விதமாக மாற்று முறையில் மூலிகைச் சரக்குகளை நாம் செய்ய வேண்டிய மருந்திற்கு தக்கபடியும், அதன் குணத்திற்கு தக்கபடியும், உபயோகமாகும்படி சேர்க்க வேண்டியதாயிருக்கும். இதன்றியும் வைத்தியர்கள் மூலிகைகளின் வேர்கள் சத்துக்கள், சாறுகள், விதைகள், மரத்தின் பால், பிசின் ஆகிய இவைகளைக் கொண்டு சூரணம், இலேகியம் இவைகளையும் இம்முறைப்படி தயாரித்து கொடுத்துள்ளார்கள்.

பூர்வ காலத்து மருந்துகள் தூண்களை போல் நான்கு வகை ஆதாரமாக இரண்டு வித மருந்துகளும் கலந்தது. இதன்றி, சித்த முறைப்படி, காய சித்திக்காக சரக்கு வைப்பை அனுசரித்து மருந்துகள் தயாரிக்கப்படும். இவ்வகையான மருந்துகள் வேறு வைத்திய முறைகளில் காணமுடியாது. இம் மருந்துகள் நீண்ட ஆயுள்வரை இருப்பதற்கும் மரணத்தை தடுப்பதற்காகவும் வேண்டி தயாரிப்பது. இதற்காக வேண்டி இரசத்திலிருக்கும் தன்மையையும், உள்ளிருக்கும் சக்தியையும் மாற்றி, நெருப்புக்கு ஓடாதபடி செய்து பின்பு

உலோகங்களைப் போல் உருகிடவும் செய்து, சுண்ணமாக உருவகப்படுத்தி சாப்பிடும் படியான முறையில் உட்கொண்டால் உடம்பில் சதை பாகங்களிலும், சாலம் அல்லது கண்ணறைகளிலும் புகுவதினால் உடம்பு கிரகித்துக் கொள்ளும். ஆனால், இது மிகவும் இரகசியமான முறை. சாதாரணமாக செய்து முடிப்பது இக்காலத்தில் அசாத்தியமான காரியம்.

சித்தவைத்தியத்தைப் பற்றிய பொதுவான குறிப்புவிஷயங்கள்:

மனிதன் சாதாரணமாக மனதினால் அதிகமாக தூண்டப்படுகிறான். ஏனெனில், ஆன்ம சக்தியானது மனதின் மூல சக்தியின் மூலமாய் செயலியற்றுவதால் அதிக வல்லமையடைகிறது. பூர்வ காலத்தில் சித்தர்கள் நூற்களின் உண்மைகளை தங்கள் தியானித்தினால் கண்டறிந்து அனேக அற்புதங்களை மனோ வல்லமையினாலும், சக்தியாலும் செய்தார்கள்.

தென்னிந்தியா தட்சண பாகத்திய தமிழ் தேசமாகிய லிமூரியா என்ற பூர்வ பாகம் முழுவதும் சமுத்திரத்தில் மூழ்கி விட்டாலும், அதற்கு பிற்காலத்திய ஜனங்களின் உடம்பின் கூறுகளை நன்றாக கண்டறிந்த விஷயங்களினின்று ஏற்பட்டது தான் சித்த வைத்திய முறை. இந்நூற்களில் சொல்லியுள்ள மருந்துகள் இந்த ஊரிலேயே விளையும் மூலிகை, கிழங்கு, வேர் முதலியவைகளை அபரிமிதமாகக் கொண்டு, இவ்விடத்து சனங்கள் பழக்கமாக உண்ணும் உணவிற்கு தக்கபடியும், அவர்களின் தேகக் கூறுக்கு அமைந்தவாறுமாக கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மேனாட்டு மருந்துகள் இந்திய பழக்கவழக்கங்களுக்கும், இத்தேசத்து சீதோஷண நிலைக்கும் எவ்விதத்திலும் பொருந்தவே பொருந்தாது. உதாரணமாக, ரசாயன கலவையுள்ள மருந்து இவைகளை உட்கொள்ள உடம்பின் ஈரல், குண்டிக்காய் உறுப்புகளுக்கு ஒவ்வாது. அதனால் அனேக நோய்களுண்டாகும். தென் இந்தியாவிலுள்ள அனேக கோடி ஜனங்கள் ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாக நம் முறையினால் காப்பாற்றப்பட்டு வந்தார்கள். மேனாட்டு முறை புதிதாக வந்து சேர்ந்திருந்தாலும், இப்பொழுதும் கிராம சமுதாயங்களிலுள்ள ஜனங்கள் பழைய சித்த முறைப்படி தான் ஆதாரிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள்.

இச்சித்தமுறை, தற்காலத்தில் ஆதரவற்று ஆராய்ச்சியில்லாமலே சீரழிந்து வருகிறது. மேலும், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் பாஷாணச் சட்டம் என்பதை ஏற்படுத்திய நிமித்தமாக, சித்த முறைப்படி பூர்வ காலத்திலிருந்து, மருந்துகள் தயாரிக்கப்பட்டு வந்த மைசூர், தஞ்சாவூர், விஜயவாடா, ஆந்திராதேசம் முதலிய இடங்களில் உள்ள மருந்துச்சாலைகளெல்லாம் மூடப்பட்டன.

மேலும், சித்த நூற்களில் உபயோகப்படும்படி சொல்லியுள்ள அனேக விஷயங்கள் தற்காலத்தில் அச்சுப் பதிப்பிற் காணாதற்கில்லை. ஆகவே, சித்த நூற்கள் முழுமையுமே ஆராய்ச்சி செய்து அதிலுள்ள நுண்முறைக்குத் தகுதியானதை பிரித்தெடுத்துக்கூற வேண்டியிருக்கிறது. தற்காலத்து அபிவிருத்தியிலுள்ள இளைஞர்கள், இது விஷயத்தில் யாதொரு சிரத்தையும் எடுத்துக் கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. ஏனெனில், அவர்கள் மேனாட்டு நாகரிகத்தினால் கட்டுண்டு. அவ்வலையிற் சிக்கி உலக மாயையினால், நம்முடைய பூர்வீக நூற்களின் வித்தைகளையும், தேர்ச்சிகளையும் மிக்க வெறுப்புடன் காண்கிறார்கள்.

முதலாவதாக, நம்முடைய சித்த முறை அனேக ஆயிர வருஷ காலமாக சாதனைக்கு உரித்தாகயிருந்து வந்ததால், பூர்வ கரும வியாதிகளின் கொள்கையைத் தவிர, மற்றெவ்விதத்திலும் தற்காலத்திய மேனாட்டு சாஸ்திரிகள் அவைகளைத் தள்ளக்கூடாமையென நாம் கருதுகிறோம். ஏனெனில், பூர்வ கரும வியாதிகளின் கொள்கையோ அவர்கள் அறிவுக்கு எட்டாத விஷயம். மருந்துகள் தயாரிப்பதென்றால் தமிழ் வைத்திய நூற்களில் சொல்லியுள்ள விதிகளை அனுசரிக்க வேண்டும். சாதாரணமாய் நமது முன்னோர்கள் அல்லது குருக்கள் மருந்து தயாரித்த முறையை நாமும் அனுசரித்து வருகிறோம். ஆகவே, ஒருவரின் தேர்ச்சியையும், மேன்மையையும் அவன் குருவின் வழியைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ளலாம். சில வைத்திய முறைகளில், சில நோய்கள், பஞ்ச கருமம் என்னும் முறையால் குணப்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால், இவ்வியாதிகளையே சித்தமுறையில் மேற்கண்ட பஞ்ச கரும முறையில்லாமலே உலோகங்களினின்று தயாரித்த பற்பம், செந்தூரம், சுண்ண வகைகளினால் குணப்படுத்தலாம்.

இரண்டாவதாக, சித்தர்கள் முறையில் அனேக கோட்பாடுகளுண்டு. அவைகளுக்கு ஒருங்கே ஒரு முடிவான சங்கதி வாக்குறுதியாக சொல்லிவிட முடியாது. இது விஷயத்தில் தற்காலத்து தேக தத்துவ நூலிலும் எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. ஆகவே சித்தமுறையில் சொல்லியுள்ள அனேக விஷயங்களை விசாரித்தறிந்து வெளிப்படுத்த வேண்டி இருக்கிறது. உயிர்த் தத்துவமடங்கிய ஜீவாதார நூலைப்பற்றி அனேக விஷயங்கள் சரிவர இன்னும் தெரிந்துக் கொள்ள முடியவில்லை. ஒருவனுக்கு வம்ச பரம்பரையாய் ஏற்படும் குணாதிசயங்களைப் பற்றியும், கருவில் இருக்கும் குழந்தை ஆணா அல்லது பெண்ணா என்பதைப் பற்றியும், இதுவரையிலும் நாம் அறிந்தோமில்லை. தற்காலத்து நிபுணரான சாஸ்திர ஆராய்ச்சியாளர்கள் சொல்லும் கோட்பாடுகள் ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கிறது. மேனாட்டு முறைப்படி தற்காலத்தில் புதிதாக கண்டு பிடித்ததாக சொல்லப்படும் ஹார்மோன் என்னும் விஷயம். நமது திரிதோஷக் கொள்கைக்கு ஒருவாறு சமமாகச் சொல்லப்பட்டதா? ஒருவகை முடிவிற்கு வருவதற்கு ஏதுவாக விஷயங்களை தகுந்தபடி விசாரணை செய்யாமல், ஒருவர் கொள்கையைத் தப்பென்று வெளிப்படையாய்ச் சொல்வது சாஸ்திர கொள்கைக்கு பொருத்தமானதல்ல. சாஸ்திர விஷயமாக நாம் கொண்ட விரோதமான கருத்தை கூறுவதற்கு முன் நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள் அனேகம் இருக்கிறதென்பதையும், சாஸ்திர அபிவிருத்தி இதுவரையிலும், சமுத்திரக் கரையில் கூழாங்கற்களை பொருக்குவதைப்போல் அவ்வளவு மெதுவாக இருந்து வருகிறதென்பதையும் நாம் மறந்து விடுகிறோம். உடற் தத்துவ இரசாயன நூலின் விஷயத்திலோ, சித்த முறையிலுள்ள இரசாயன தத்துவ முறையோடு ஒத்து பார்க்குங்கால், நாம் குழந்தையைப் போல் ஆரம்ப முறையில் இருந்து வருகிறோம். எது சாதனைப் பழக்கத்துக்கு பொருத்தமானதோ அதுதான் சரியான முறை.

சித்தர்களால் செய்யப்பட்டது சோதிட நூற்கள். இவைகள் ஒவ்வொரு மனிதருடைய வாழ்நாளின் நிகழ்ச்சியைப் பற்றி கடியாரத்திற்கு சாவி கொடுத்து, பின்னால் ஓடுவதற்கு தகுதியாக வைத்திருப்பதுபோல், முன்பதாகவே தயாராக எழுதி வைக்கப்-பட்டிருப்பதாகும். வேண்டிய போது அவைகளை எடுத்து ஒருவனின் வாழ்நாளில் நடக்க கூடிய முக்கியமான விஷயங்களை எடுத்துக் கூறுவதாகும். அந்த நூற்களில் கடினை, லக்கினம் முதலிய விவரங்களோடு, ஒவ்வொரு நாளும் நேரும் சங்கதிகளை குறிக்கப்பட்டிருக்கும். இது உண்மையில், ஒவ்வொருவரின் ஜாதகமே ஒழிய வேறல்ல. ஆகவே அனேக வருஷங்களுக்குப் பின்னால் சாதகன் இச்சாதகத்தை வந்து கேட்கக் கூடும் என்ற கருத்துடன் சித்தர்கள் எழுதி முடித்தது. அவ்வப்பொழுது நடக்க வேண்டிய விஷயங்களை கிரமமாகவும், முறையாகவும், முன்னதாகவே சிலருக்கு எழுதி வைத்ததை நோக்குமிடத்து, மிகவும் மெச்சத்தகுந்ததாகவும், அவ்வளவு தெளிவாக நடையை ஒருவரும் சரிவர விவரித்து சொல்லக் கூடாத முறையாகவும் இருக்கிறது. அன்றியும் ஒருவரும் பிழைகூற முடியாத வகையில், அவ்வளவு நேர்மையாகவும், உண்மையாகவும், எழுதப்பட்டு இருக்கிறது. இதை வாசித்து காட்டுபவன் தன் அஜாக் கிரதையாலும் அல்லது ஒன்றுக்கொன்று தவறுதலாகவும், அல்லது அர்த்தம் சொல்லுவதிலும், ஒருவேளை பிசகு ஏற்படலாம். அன்றியும், அனேகரின் விஷயங்களில் தாய் தந்தையர்கள் குழந்தை பிறந்த நேரம் சரிவர குறிக்காத காரணத்தினால், தவறுதலின் பேரில் சொல்லப்பட்ட சாதக விஷயங்கள் சாதாரணமாக சரியாகவும், உண்மையாகவும் இருக்கவே இருக்காது. அவ்வியங்களில் சோதிடம் சொல்பவரை நிந்திக்கக் கூடாது.

பூர்வ கருமத்தின்படி, செய்த சங்கல்பமாக ஏற்பட்ட நோய்களுக்கு, தெய்வீக முறைப்படித்தான் சிகிச்சை செய்ய வேண்டும். ஆகவே ஜோசியத்தைப் பார்த்து கரும காண்டத்தின்படி, இன்ன விதமான நோய் எப்படி நிவர்த்தியாகுமென்பதை விவரமாய்த் தெரிந்து கொள்ளலாம். இவ்விதமான விஷயங்கள் கௌதமர், புஜண்டர் முதலானவர்களால் செய்யப்பட்ட நாடி நூற்களில் கண்டறியலாம்.

3. சித்தர் நோக்கம்

மனிதர்களுக்காக இவ்வுலகின்கண் வரையறுத்திருக்கப்பட்ட விஷயங்களைப் பற்றியும், அவர்கள் யாதொரு இடையூரின்றி உயிர் வாழ்வதற்குண்டான வசதிகளைப் பற்றியும் சித்தர்கள் கொண்ட கருத்துளாவன.

1. சிருஷ்டி முறை எக்காலத்திலும் ஒன்றே. மனிதன் வாழ்க்கையும், அவன் நோய்களும், உலகம் முழுவதிலும் எக்காலத்திலும் ஒன்றே. வைத்தியக் கொள்கையும் உலக முழுவதிலும் இப்பொழுதும், எப்பொழுதும் எல்லாக் காலத்திலும் ஒரே மாதிரிதான். ஏனெனில் சிருஷ்டி காலத் துவக்கத்திலிருந்து தனிப்பட்ட முறையில் மனிதப்போக்கும், ஒழுங்கு முறையும் கடவுளால் வகுத்து வண்ணமாகவே முன்னமும், இப்பொழுதும், ஒரே மாதிரியாய்தான் இருந்து வருகிறது. இனிமேலும் அப்படியே தான் எக்காலத்திலும் இருக்கும். இதில் யாதொரு பேதங்களும் கிடையாது. மனிதன் தோன்றிய போதே மருந்துகளும் நிவர்த்திக்காக கூடவே உண்டாயிற்று.
2. 'அண்டமே பிண்டம், பிண்டமே அண்டம்' அதாவது உலகத்தில் இருப்பதுவே மனிதனுள்ளும் இருக்கிறது. ஆகவே, நவக்கிரகங்களும், பஞ்ச பூதங்களும், அதனதன் கிரித்தியங்களை மனிதன் மேல் செலுத்துகிறதினால், மனிதன் அதற்குட்பட்டவனாகிறான். ஆகையால் சபாவக்கிரித்தியங்கள் நல்லதாயின் மனிதனுக்கும் நன்மையே உண்டாகும். கெடுதியாயின் பொல்லாங்கையே விளைவிக்கும். பிரகிருதி சபாவத்தில் உலகத்தைக் காக்கும் தேவதைகளின் செயல்களால், இயற்கையில் கெடுதிகளுக்கு இடமுண்டானால், பெருவாரி முதலிய கொள்ளை நோய்கள் உற்பத்தியாகி, அதனாலேற்படும் விஷத்தன்மை மனிதனையும் தாக்கும். ஆத்ம கோளத்திற்குள் உள்ள தொத்துக் கிருமிகளால் காரணங்கள் ஏற்பட்டு, பிரகிருதியிலுள்ள சூட்சும காரணங்களை அனுசரித்தால், பெருவாரியாக கொள்ளை நோய்கள் ஏற்படும் நாசத்திற்கு ஏதுவாகும்.
3. பிண்டமே அண்டம், ஆகவே மனிதனே சிருஷ்டி வகையில் மேம்பட்டவன். ஏனெனில், வேறு பிராணிகளில் காணப்படாத தோந்த பேரறிவு இவனுக்குண்டு. மனிதனே உலகம் என்ற முறைமையில், இவன் தனக்குள்ளிருக்கும் அண்டத்தை ஆகாயத்தின் ஓர் பாகமாக வாய்ந்துள்ளான்.

4. மனித உடம்பினுள் ஒவ்வொரு அவயமும் தனக்கு வேண்டியவற்றை விருத்திக்காக, பிரகிருதியில் மூலப்பகுதியினின்று கிரகித்துக் கொள்கிறது.
5. பேரறிவுடைய மனிதன் தான் தன் இயற்கைக்கு மாறாக நடப்பவன். அப்படி நடப்பதினால் தன் உடம்பின் ரூபத்தில் அதீத கிரித்தியங்களினால் ஒன்றும் ஏற்படாவிட்டாலும், தனது குணாதிசயங்களை கெடுத்துக் கொள்கிறான்.
6. எல்லா குழந்தைகளும் ஏக காலத்தில் பிறக்குமாயின், அவைகள் ஒரே மாதிரியாக அமைந்தனவாகும். ஆரோக்கியமும், நோய்களும் ஒரே காலத்தில் உண்டாகும். இரட்டைப் பிள்ளைகள் விஷயத்தில் இவை தெட்டென விளங்கும். ஆனால் கருத்தரிக்கையில் மாத்திரம் இவ்விதி ஒவ்வாது. ஏனெனில் கருமானுசாரப்படி, கந்தேக சபாவத்தில் எது உள்ளதோ, அதையே உரிமையாகக் கொண்டு பிறத்தலால் வித்தியாசங்கள் ஏற்படும்.
7. தெய்வ அருள் மனிதனுக்குள்ள சபாவத்தன்மையை மாற்றி உடம்பிற்கு ஆரோக்கியத்தை உண்டாக்கும்.
8. சுயேச்சைத் தன்மையில், மற்றப் பிராணிகளைவிட மனிதன் நோய்க்கு வெகு சலபமாக உள்ளாகிறான்.
9. இயற்கையில் வியாதிகள் தானே உண்டாகும். பிறகு தானே நீங்கும். ஆகவே, வைத்தியனுக்கு இவ்வியற்கையின் போக்கு இன்னதெனத் தெரிய வேண்டும். எவன் பிரகிருதியின் கூறுபாடுகளை தெளிவாக அறிகிறானோ அவன் தான் மனிதவுடம்பின் அமைப்பின் கூறுபாடுகளையும் இயல்பிலேயே தெரிந்தவனாகிறான்.
10. 'அண்டமும் பிண்டமும் ஒன்றே அறிந்துதான் பார்க்கும் போது' என்று சட்டமுனி நிகண்டில் கூறியுள்ளபடி, மனிதனின் இரத்ததாது செவ்வாய் கிரகத்தை அனுசரித்ததாகும். இது மாதிரியே ஆத்ம நிலைகள், சுக்கிரனுடைய ஆதரவை ஒட்டி நிற்கும். இவ்வித ஆத்ம ஆதரவு ஏற்படாவிட்டால் மனிதருக்கும், மற்றப் பிராணிகளுக்கும் சந்ததி விருத்திக்கு ஏதுவான காமவிச்சையே உண்டாகாது. ஏனெனில் உலகத்திலுள்ள உயிர் பிராணிகளெல்லாம் சுக்கிரனுடைய சம்பந்தத்திற்கு உட்பட்டதே. ஆகவே, ஆண், பெண் இருவருக்கும்

ஏற்படும் காம நட்புக்கு சக்கிரனுடைய அம்ச சம்பந்தம் அவசியம் வேண்டும். (இதனால் தான் வெள்ளிக்கிழமை சம்போகத்திற்குகந்த நாள் என்று கருதப்படும் போலும்)

11. மனிதனிடத்தில் இரண்டுவித அமைப்பின் கூறுபாடுகள் உண்டு - அதில் ஒன்று, தேகத்தின் வெளி அமைப்புக் கூறுபாடு. மற்றொன்றோ, உள்ளமைப்பின் கூறுபாடு. முன் சொல்லிய ஒன்றுதான் இத்தூல உடம்பை அனுசரித்து, மற்றொன்றுக்கும் உடம்பை ஒட்டியதாகும். ஆகவே, நாம் உள்ளுடம்பின் கூறுபாட்டை அறிந்துவிட்டால், மூலவஸ்து மூலமாய் மனிதனுக்குள்ள நோயையும் அதற்குண்டான நிவர்த்தியையும், எளிதில் தெரிந்துக் கொள்ளலாம்.
12. மனிதன் தனக்கு இயல்பிலேயே அமைந்த பூரண சக்தியையும் சரியான வழியில் காட்டுவதற்கு மாயை இடங்கொடுக்காது. அப்படி அதையும் மீறி, இத்தடையை கடந்துவிட்டால் மேற்படி இயற்கை சக்தி உடனே தனது பூரண சக்தியை காட்டிவிடத் துவங்கும். அப்போது தான் யோகிகளைப் போல் அபராசக்திகள் கை கூடிவிடும்.
13. வைத்தியன் தான் வைத்தியத் தொழிலில் எவ்வளவு தேர்ச்சியடைந்திருந்தாலும், சோதிட அனுபவமில்லாமற் போனால் அது பயன்படாது. ஏனெனில், நமது நாட்டு வைத்தியம் முன்னேற்ற மில்லாமல் இத்தனை வருஷங்களாக சீரழிந்த ஒரே நிலையில் நிற்பதற்கு, சோதிட விஷயத்தையும், வாத பித்த சிலேட்டுமக் கூறுகளையும் அறியாததே முக்கிய காரணங்களாகும். ஆனால் தற்காலத்தில் அவைகளின் உண்மை விஷயங்களை ஒருவராவது எளிதில் தெரிந்து கொள்வது சாமானிய காரியமல்ல.
14. எவ்வொருவன் பஞ்ச பூதங்களின் இரகசிய விதிகளின் உண்மையை, அதாவது பஞ்சீகரண சக்தியை தெரிந்து கொள்ளுகிறானோ, அவன்தான் ஒரு உலோகத்தை மற்றொரு உலோகமாக மாற்ற சக்தி வாய்ந்தவனாகிறான். ஏனெனில், உலகத்திலுள்ள எல்லா வஸ்துக்களும் ஆதிமூலப் பொருள் என்னும் வஸ்துவினிடத்தே யிருந்து தோன்றியது. ஆகவே, ஏகம், உலகத்திலுள்ள மற்றவஸ்துக்கள் முழுமையும் கூட்டு அல்லது கலப்பே ஒழிய வேறல்ல.

கீழ்க்கண்டவர்கள் 18 சித்தர்கள் என்றழைக்கப்பட்டனர்

1. திருமூலர்	7. போகர்	13. கரூரார்
2. புலஸ்தியர்	8. புலிக்கீசர்	14. அகப்பேய்
3. நந்தி தேவர்	9. கொங்கணவர்	15. தேரையர்
4. இடைக்காடர்	10. அழகண்ணி	16. சட்டைமுனி
5. அகத்தியர்	11. பாம்பாட்டி	17. பூனைக் கண்ணர்
6. அண்ணாக்கீசர்	12. குதம்பை	18. காலங்கி

4. சித்தர் நூற் சிறப்பு

சித்தர்கள் தங்கள் முறைப்படி செய்த அனேக விதமா விஷயங்களைப் பற்றிய நூற்களை, மற்ற முறையில் செய்த நூற்களோடு ஒத்துபார்க்கும் போது ஏற்படும் மேம்பட்ட முடிவுகளாவன.

1. சித்த முறைப்படி, மனிதனானவன் (அ) பஞ்சபூத அம்சங்கள், (ஆ) கிரகங்களின் அம்சங்கள், (இ) பிரகிருதியின் மூலத்தில் உண்டாகி, கிரகாசம் பந்தமும், உலக லௌகீக சம்பந்தத்தையும் அனுசரித்த உடம்பிலுள்ள ஏழு தத்துவங்களையும், கொண்ட ஆன்மாவை பொருந்தியவனாவான். ஆகவே, பூர்வ நூற்கள், மனிதனை கடவுளுக்கு சமமானவன் என்று பலமுறையும் வற்புறுத்துகின்றன. ஆனால், தற்காலத்து மேனாட்டு நூற்களோ, மனிதனை சாதாரண இருகால் சீவனென்றும், (அவ்விதமாக எண்ணுபவனையும் சேர்த்து) அது தவிர வேறொன்றுமில்லையென்றும் ருஜுப்படுத்த முயற்சிக்கின்றது.
2. பிரகிருதி வடிவமாயுள்ள இவ்வுலகம் எங்கும் நிறைந்த பரமத்துமாசொருபமான அனேக ரூபதேதமாயுள்ள உயிர்ப்பிரானிகளே தவிர ஒன்றையும் உயிரில்லா வஸ்துவாக கொள்ளப்படாது. ஏனெனில் எது உள்ளவோ, அது மறுபடியும் இயற்கையின் கருவில் தோன்றி வேறுவித ரூபமாகப் பிறக்கிறது. அவற்றுள் மனிதன் ஒருவன்தான் கடவுளுக்கு மிக்க நெருங்கிய சம்பந்தமுள்ளவனாவான்.
3. சித்த வாக்கத்தைச் சார்ந்த ஞானிகள், உலகத்தை ஆட்டுவிக்கும் சக்திகள் இன்னதென்றும், வெகுதூரத்து விஷயங்களையும் தங்கள்தியான சிருஷ்டியால் கண்டறிபவர்கள். தற்காலத்து மேனாட்டு நூற்படி இறந்த மனிதனைத்தான் தெரியும். அவனுக்குள்ளே-

யிருக்கும் இயற்கை உயரியச் சக்திகள் இன்னதென்று தெரியாது. வைத்தியத்திலும், அனேக வழியில் சேகரித்து தெரிந்து கொண்ட அறிவையும், தான் கொண்ட நினைவையும், கருத்தையும் சேர்த்து ஆதாரமாக ஏற்படுத்திக் கொண்ட சரியான நூல்வழி இதுவே வென்று கருதுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வஸ்துக்களின் வெளித்தன்மை தான் முக்கியமாகத் தெரியும். அன்றியும், புகைவண்டி, வானவூர்தி முதலிய புதிதாகக் கண்டுபிடித்த யந்திரங்களும் தெரியும்.

4. பூர்வநூல், மனிதனுக்கு உலகத்தையே தன்வசமாக்கிக் கொள்ளக்கூடிய சக்தியை அளிக்கிறது. மேனாட்டு நூற்களோ மனிதன் தன்னுடைய களதியை மாத்திரம் தூக்கவல்ல சக்தியை பெற்றிருக்கிறான் என்று அறிவிக்கிறது.
5. பூர்வ நூல் தெய்வத்தன்மை பொருத்திய உள் மனிதனை குறிக்கிறது. தற்காலத்து நூலோ ஒரு யோக்கியதையுமில்லாத வெளி மனிதனை மாத்திரம் காட்டுகிறது.
6. பூர்வநூல், மனிதன் உயிரோடிக்கிறான், தான் பிரியப்பட்டால் சாகாமல் நீண்டகாலம் இருக்கலாம் என்பதைக் கற்பிக்கிறது. ஆனால் தற்கால நூலோ மனிதன் சில வருஷங்கள் மாத்திரம் தான் உயிருடன் இருக்கலாமென்று காட்டுகிறது.
7. பூர்வ நூலில், அனேக ஆயிர வருஷங்களுக்கு முன் கண்டு அறிந்த விஷயங்கள் மறுக்கப்படவில்லை. ஏனெனில் இவைகள் உண்மையிலேயே ஆதாரமாகக் கொண்டதினால், எப்பொழுதும் உண்மையே, உண்மையைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. ஆகவே, அவைகளை மறுக்கவே முடியாது. இது வரையிலும் மறுத்ததும் கிடையாது. மேனாட்டர் அனுசரிக்கும் கொள்கைகள் பிரதி வருஷங்களும் மாறும். பழையன கழிந்து, புதியன தங்கள் இஷ்டப்படி ஏற்படுத்திக் கொண்டு, எளிய உயிர்ப்பிராணிகளை கையாள்வதற்கு இடங்கொடுக்கும். ஆகவே, எக்காலத்திற்கும் களஞ்சியமாகவும், எவரும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய அறிவு வாய்ந்ததாயும், முக்காலத்திற்கும் உபயோகப்படும் முறைமையில் உள்ளதுதான் உண்மையான நூல் என்று கருதப்படும். ஆனால் மேனாட்டு நூலோ அப்படியல்ல, தெரிந்தும் தெரியாத விஷயங்களை ஒருங்கே திரட்டிய ஓர் நூலே ஒழிய வேறல்ல.

சித்தர்கள் தங்கள் உயிரை நீத்து லிங்க வடிவமாகி நிலைபெற்ற இடம் சமாதி. பொதுவாக சமாதி என்பது மனதை ஒருமைப்படுத்தி தன் வசமாக்கி உலக விவகாரங்களை மறந்து நிற்கும் நிலைமை. இது இரண்டு விதம், அதாவது சவ்விகற்பம், நிர்விகற்பம், ஒன்றில் சித்தர்கள் தங்கள் இயற்கை சக்திகளை வென்று மேன்மையான எல்லாவித சித்திகளும் அடைவார்கள். மற்றொன்றிலோ, யாதொரு பந்தமில்லாற்படி போதநிலையடைந்து இருப்பார்கள். ஆகவே சித்தர் சமாதி நிலையில் தன்னைத் தான் அறியும் ஆத்ம சக்தியை அடைவார்கள். அன்றியும், தன் ஆத்மாவை மற்றொன்று உடம்பிலும் புகும்படிச் செய்யக் கூடும். அவர்களின் கடைசியான கொள்கையோ, ஆத்ம ஞானத்தை அடைவதாகும். ஆதலின் சித்தர்கள் தங்கள் உருவத்தை லிங்க வடிவமாக்கி நிலையுற்று இருப்பார்கள். இதுதான் சித்தர் சமாதி. இவ்விதமான சமாதிகள் இந்திய நாடு முழுவதிலும் உண்டு. ஆயினும், தமிழ் நாடாகிய தட்சண பாகத்தில் விசேஷமாய்க் காணலாம். வேறு சில ஊர்களிலும் உண்டு. இச்சமாதிகளின் மேல் கோயில் கட்டி விந்து நாதக் கூறுகளாயுள்ள இந்த லிங்கத்தையும் ஆவுடையார் என வழங்கும் சக்தி பீடத்தையும் சேர்த்து சிவரூபமாகக் கொண்டு நிலை நிறுத்துவார்கள். ஏனெனில், சாதாரண கோயில்களைவிட இதற்கு உள்ள மகத்துவங்கள் மிகச் சிறந்தது. இவ்விதமான பிரசித்தி பெற்ற கோயில்கள் நால்வரால் பாடப்பெற்றுள்ளன. ஆகவே, சித்தர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் எவ்வெவ்வூரில் சமாதியானார்களோ, அச் சமாதிகளின் மேல் சோழ அரசர்களால் கோயில்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன.

அன்றியும், நூற்களில்லாத எவ்விதமான விஷயங்களையும் மூல சாட்சியங்களால் வேறு வகையில் பரிசீலனை செய்யும் பக்தியாளர்களும், மறைந்து கிடக்கும் பூர்வ வஸ்துக்களை கண்டறியும் ஆராய்ச்சியாளர்களும் தாங்கள் சளைக்காமல் மேற்கொண்ட உழைப்பினால் தான், சரித்திரமே ஏற்படாத ஆதிகாலத்து தமிழர்கள் வாழ்க்கை இவ்வளவு சிறப்பு வாய்ந்ததென்று தெட்டன விளங்களாயிற்று. இத்தென்னிந்தியாவாகிய தட்சணத்தில் அனேக மகான்களின் பக்தி மார்க்கப் போக்குகள் அடங்கிய விஷயங்கள் அனேகம் வெளிப்படாமல் இன்னும் மறைந்து கிடக்கிறது.

மேற்கண்டபடி, சமாதியடைந்த சித்தர்களின் பெயரும், அவர்களுக்கு சோழ அரசர்களால் கட்டப்பட்ட கோயில்களின் ஊர் பெயரும் அடியிற் கண்டுள்ளன.

அவையாவன :

1. திருமூலர் - சிதம்பரம்
2. கொங்கணர் - திருப்பதி
3. போகர் - பழனிமலை
4. சட்டைமுனி - சீர்காழி
5. மச்சமுனி - திருப்பரங்குன்றம்
6. கரூரார் - தஞ்சாவூர்
7. இராமதேவர் அல்லது யாகோப் - அழகர் மலை
8. இடைக்காடர் - திருவண்ணாமலை
9. கமலமுனி - திருவாரூர்
10. பாம்பாட்டி - திருக்கடையூர்
11. புண்ணாக்கீசர் - நாங்கனாச்சேரி
12. கோரக்கர் - பொய்யூர்
13. அழுக்கண்ணி - நாகப்பட்டணம்
14. சுந்தரானந்தர் - மதுரை
15. குதம்பை - மாயவரம்
16. கடுவெளி - காஞ்சிபுரம்
17. நந்தி தேவர் - காசி
18. வால்மீகி - எட்டுக்குடி
19. நாரதர் - திருவிடைமருதூர்
20. பதஞ்சலி - இராமேசுவரம்
21. காசிபர் - உருத்திரகிரி
22. விஸ்வாமித்திரர் - திருவாடுதுறை
23. காலங்கி - காஞ்சிபுரம்
24. தன்வந்திரி - வைத்தீஸ்வரன் கோவில்
25. கும்பமுனி - கும்பகோணம்

6. சித்தர்களின் கொள்கை

சித்தர்கள் ஒவ்வொருவரும், தாங்கள் எழுதியுள்ள நூற்களாகிய வாதம், வைத்தியம், யோகம் ஞானம் இவைகளின் விஷயங்களை தெளிவாகக் கண்டிருக்கிறார்கள். மேற்கண்ட நான்கு வகைகளில் ஒவ்வொன்றிலும், அவர்கள் கருத்தின் கோட்பாடுகளை அடியில் கண்டபடி சுருக்கமாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

I. வாதம் :-

1. வாதி முக்கியமாய் தெய்வபக்தியுள்ளவனாயிருக்க வேண்டும். ஆகவே, வைராக்கியம், தயாளம், தருமம், மேலான மன சுத்தம் ஆகிய இக்குணங்கள் அவசியமானது.
2. இவனுக்கு பணம் அல்லது பொன் பேரில் இச்சையே இருத்தல் கூடாது.
3. இவன் பிறவியிலேயே சோதிட கிரகங்களின்படி வாதிக்குள்ள சக்திகள், பூர்வ கருமானுசாரப்படி அமைந்துள்ளவனாயிருக்க வேண்டும்.
4. எப்படி ஒரு குழந்தை கருப்பத்தில் தரிக்கும் போது, பஞ்ச பூதங்களின் உறவு பிரதானமோ, அதேமாதிரி வாதம் சித்திப்பதற்கு மேற்கண்ட ஐம் பூதங்களின் உறவு கிரமப்படி அமைய வேண்டும். இதில் தவறுதல்கள் ஏற்பட்டால், கருவிலிருக்கும் சிசு எப்படி சிதைந்து போதுமோ, அதுபோல, வாதம் முறைகளும், முறை பிசகினால் சித்தியாகாது.

II. வைத்தியம் :

1. இயற்கையில் ஏற்பட்ட விதிகளை சரிவர தெரிந்து கொள்ளாமலும் அதற்குண்டான உண்மையறிவை செலுத்தாமலும், செய்யும் வைத்தியமானது எப்பொழுதுமே, கொள்கையும், அபிப்பிராயத்தையும், மனப்போக்கையும் மேற்கொண்டதாக இருக்குமே ஒழிய, உள்ளபடி நோய்களை நிவர்த்திக்கும் குணம் வாய்ந்ததாய் இருக்கவே இருக்காது.
2. சித்தர்களின் கொள்கைப்படி, மனிதனுக்கு நோய்கள் ஏற்படுவதெல்லாம் துஷ்ட தேவதை அல்லது கிரகக் கோளாறுகளினாலே ஒழிய வேறல்ல. ஆகவே, இத்தகைய கெட்ட கோளாறுகளை

தடுக்க வேண்டி அனேக நூதனமான விதிகளையும், அனுஷ்டானங்களையும், மாந்திரீக, மனோவசியக் கிரியைகளையும் தங்கள் நூல்களில் காட்டியுள்ளார்கள்.

3. மனிதன் தன்னுடைய சொந்த சக்தியினால் ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது. ஏனெனில் தனக்கு ஏற்படும் நம்பிக்கையின் ஆதரவினால் தான் ஒவ்வொரு காரியமும் சித்தியாகும். இது வைத்தியனுக்கு முக்கியமாய் தெரியவேண்டிய விஷயம்.
4. வியாதிகள் இயற்கையில் தானாகவே உண்டாகிறது. தானாகவே தான் அவ்வியாதிகள் குணப்படுகின்றது. ஆகவே, வைத்தியர்கள் மனிதனுக்கு சபாவத்தில் ஏற்படும் குற்றங்கள், என்ன விதமாய் ஏற்பட்டதென்பதை அறிய வேண்டும்.
5. வியாதிகளும், மற்ற கெடுதியான அசம்பாவிதங்களும், கிரக தோஷங்களினாலும், பூர்வ கருமானு சாரத்தினால் தான் ஏற்படுகிறது என்பதை சித்தர்கள் பூரணமாக தெளிந்துள்ளார்கள்.
6. ஒரு நோயாளிக்கு சிகிச்சை செய்வதற்கு முன்னதாகவே, வைத்தியன் நோயாளியின் சாதகப்படி கிரக நிலைகள் தெரிய வேண்டியது முக்கியம். ஆகவே, தெரிந்த பிறகுதான் வைத்திம் செய்ய ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

III. யோகம் :-

1. ஒரு யோகியானவன், பரகாயப்பிரவசம் அதாவது பிறருடைய உடம்பிற்குள் தான் புகுந்துவிடக் கூடும். இறந்த பிரேதத்தில் கூட பிரவேசிக்கலாம். பிறகு இவ்வுடம்போடு எழுந்து இங்கு மங்கும் கூடத்திரியச் செய்யலாம். அன்றியும், புதிதாக மனிதரை சிருட்டிக்கலாம். மனதையும் உண்டாக்கலாம். இதை 'சிருட்டித்த உடம்பு', 'உண்டாக்கின மனது' என்று கூறப்படும்.
2. யோகாப்பியாசம் ஒன்றினால் தான் பிறப்பு, இறப்பை வெகு சீக்கிரமாகவும், சுருக்கமாகவும் முடித்துக் கொள்வதற்கு குறுக்கான வழி. இத்தகைய யோகம், ஒரு குரு மூலம் தொட்டுக் காட்ட வேண்டும்; அப்படியில்லா விட்டால் உடம்பிற்கு கெடுதி ஏற்பட்டு சௌகரியம் உண்டாகாது.
3. பரிசுத்தமான மனதே, யோக விஷயத்தில், ஒரு குருவாகத் தனக்குள் நின்று காட்டிக் கொடுக்கும். ஏனெனில் தெய்வ பக்தி

மேலுக்கு ஓங்க தன்னைத் தானறிவதற் குண்டான அறிவு விளக்கமும் மேம்பட விருத்தியாகும்.

4. பஞ்ச பூதங்களை யோகிதான் ஆளுகைக்குள்ளாக்கலாம். ஆகவே, இயற்கையிலுண்டான பேதங்களையும் மாற்றலாம். சிருஷ்டி வகையில் எவ்விதமான ரூபமும் எடுக்கலாம். தன்னுடைய உடம்பையே போக்கவும் செய்யலாம்.
5. குண்டலினிக்குள்ளே வலிவும், நரம்பு சக்தியும் தகுந்தபடி இல்லாவிடில் இருதயம் துடிக்காது, நுரையீரல் மூச்சுவிடாது, உடம்பில் இரத்த ஓட்டம் உண்டாகாது. மற்ற உறுப்புகளும் தனக்குரிய இயற்கை தொழில்களை செய்யவே இயலாது.
6. மனிதருக்கு இயல்பிலே தங்களுக்குள் உண்டான காந்த சக்தியனால் உலகத்தாரை தன் வசமாக்கவும், ஒரு தேசத்து வகுப்பினர்களை தன் ஆட்சிக்குள்ளாக்கவும் செய்யலாம். இதற்கு சாதாரணமாக பிராணயாமத்தினால் உண்டான வலிவே காரணமாகும்.

IV. ஞானம் (தத்துவ ஞானம்) :-

1. உலக சிருஷ்டியில் மனிதன் ஒருவனுக்கே, எல்லாவித சக்திகளும் உடம்பினுள் மறைந்துள்ளது. இச்சக்தியால் மனிதனை கடவுளின் ஆற்றலுக்கு சமமாகவே சொல்லலாம். ஆனால் மனிதனோ, இப்படிக்குள்ள சக்திகளை கொஞ்சமேனும் கவனியாது தன்னுடைய முயற்சியினால் அதை வசமாக்கிக் கொள்ள வழிதெரியாததே ஒரு பெருங்குற்றமாகும்.
2. மனிதனுக்கு இயல்பிலே இருக்கும் பூர்ண சக்தி, மாயையினால் மறைக்கப்பட்டு, சரியான பாதையிற்செல்ல ஒட்டாமல், தடுக்கும். அப்படி தடுக்காதபடி செய்து விட்டால், இயற்கை சக்தியானது தனது பூர்ண வலிவைக் காட்டும்.
3. நமது உடலில் உள்ள உயிர் இருக்கவும், நிலைபெறவும் காரணமாகவுள்ள ஆத்மாவிற்கு, இது விஷயமாக அனேக ஆதரவுகளுண்டு, அவைகளாவன - பஞ்ச பூதங்கள், ஆறாதார நிலைகள், மூன்று நாடிகள், முக்குணங்கள் இவை முதலான 96 தத்துவங்கள்.

சித்த வைத்திய சிகிச்சை முறைகள்

பொதுவாக எல்லா வைத்திய நூற்களிலும் நோய்க்காக சொல்லியுள்ள பரிகாரங்கள் பல விதங்களுண்டு. புருடர்கள், பெண்கள், பிள்ளைகளுக்கு அடியில் கண்டபடி செய்யும் பலவித சிகிச்சைகள்.

1. **தெய்வ சிகிச்சை** :- இது பூர்வ கருமானு சாரத்தையே காரணமாகக் கொண்டு இரச, கந்த, பாஷாணத்தைக் கொண்டு செய்யும் வைத்தியம்.
2. **மாந்திரீக சிகிச்சை** - மந்திரம், ஜபம், பூசை, விரதம், தான தருமம் இவைகளை அனுசரித்து செய்யும் வைத்தியம்.
3. **திரிதோஷ சிகிச்சை** :- இது வாத பித்த சிலேட்டுமத்தை அனுசரித்து செய்யும் வைத்தியம். இதுவே வைத்தியர்கள் சாதாரணமாக கையாளப்பட்ட முறை.
4. **மானத சிகிச்சை** :- மனோ சக்தியினாலும் திடத்தினாலும் எண்ணிச் செய்யும் சிகிச்சைக் கருமம்.
5. **தோஷ நிவர்த்தி** :- இது வேர் பிடங்கல், களிப்பெடுத்தல், சூனியம் நீக்கல், தாயித்து கட்டல் முதலிய கருமங்களை முடித்து நோய்களை குணப்படுத்தல்.
6. **ராட்சஷ சிகிச்சை** :- கத்தி, கத்திரி, குறடு முதலிய கருவிகளைக் கொண்டு சதையை அறுத்து செய்யும் வைத்தியம்.
7. **மருந்து சிகிச்சை** - மருந்தையே முதன்மையாகக் கொண்டு செய்யும் வைத்தியம். சாதாரணமாக நோயின் தன்மையையும், ஏற்பட்டிருக்கும் கோளாறுகளையும், மாறுபாடுகளையும் அனுசரித்து செய்யப்படும் மருத்துவம் ஆகும்.
8. **தடை சிகிச்சை** :- நோயனுக்கா சிகிச்சை அதாவது பெருவாரி சுரம், அம்மை, வாந்தி பேதி, முதலிய தொத்து நோய்கள் அணுகா வண்ணம் அவைகளைத் தடுப்பதற்காக செய்யும் வைத்தியம்.
9. **சுத்த சிகிச்சை** :- தன்னுடம்பில் பிறவிநோய் அல்லது மற்றுமுள்ள மேக நோய், கிரந்தி முதலியவற்றின் தோஷங்கள், தன் பெண்சாதி, பிள்ளைகளை, தாக்காதபடி முன்னதாகவே சுத்தி செய்துக் கொள்ள வேண்டிச் செய்யும் வைத்தியம். இது மாதா பிதா நாதவிந்து சுத்திக்காகவும், கர்ப்பினிகள் கருப்பையின் சிசுவைக் கருதியும் செய்துக் கொள்வார்கள்.

10. **பத்திய சிகிச்சை**:- பொதுவாக நோய்ப்பட்ட காலத்திலும், குன்மம், நீரிழிவு, அசீரணம், கழிச்சல் முதலிய நோய்களால் பீடிக்கப்பட்ட காலத்திலும், சில பொழுதாவது, சில நாட்களாவது முழுவதுமே உண்ணாமலிருக்கும் படியும், அல்லது இன்னதுதான் சாப்பிடுவது என்றும் நிர்ணயித்து செய்யும் சிகிச்சை.

11. **ஒப்புறை சிகிச்சை** :- குணத்தில் நோய்க்கு ஒத்த மருந்தின் சிகிச்சை, அதாவது எம்மருந்தினால் உடம்பில் ஒரு நோய் உண்டாகுமோ அம்மருந்தே அந்நோயைப் போக்கும் என்கிற கொள்கை.

12. **சுகாதார சிகிச்சை**:- உடம்பை நோய்வாய்ப்படாமல் செளக்கியமாய் இருக்க என்ன வழிகளோ, அதன் முறையாகச் செய்யும் வைத்தியம், அதாவது உடம்பும், மனமும் தொழிலற்று நிச்சிந்தையாய் இருத்தல், மிதமாய் உண்ணல், இடம்மாறுதல், சீதோஷண நிலையை அனுசரித்தல், யாத்திரை செய்தல் முதலிய விஷயங்களையும் அனுசரித்து செய்யும் வைத்தியம்.

13. **நோய் பரிமாண சிகிச்சை**:- இதில் நாடியைப் பரிசோதித்து நோயின் தன்மையையும், ஏற்பட்டிருக்கும் கோளாறுகளையும் அனுசரித்து இன்னமருந்துதான் ஏற்றது என்று தீர்மானித்து, அதற்குண்டான அளவு, பத்திய விதி விலக்கு முதலியவைகளில் யாதொரு பிசகும் ஏற்படாதபடி நூல் முறைப்படி செய்யும் வைத்தியம்.

14. **உபசாந்தி சிகிச்சை**:- சில நோய்களை குணப்படுத்த வேண்டி மருந்துகளை கொடுக்காமல் அப்போதிருக்கும் வருத்தத்தையும், வலியையும் மாத்திரம் நீக்க வேண்டிய உபசாரமாய்ச் செய்யும் வைத்தியம்.

15. **தைல சிகிச்சை** :- மருந்து தைலங்களை உடம்பில் பல இடங்களில் ஊற்றி, சதை பாகங்களில் கைகளால் உறுதிப்படத் தேய்த்தும், அமுக்கியும், கால்களால் மிதித்தும் செய்யும் சிகிச்சை. இது சாதாரணமாய் வாத நோய்களில் செய்யும் வைத்தியம்.

16. **வேது சிகிச்சை அல்லது வேது பிடித்தல்** :- உடம்பில் போர்வையைக் கொண்டு நீராவியின் எதிரில் உட்காரச் செய்து அதனால் உடம்பின் வியர்வை கசியத் செய்தல்.

17. **அட்டை விடு சிகிச்சை**:- உடம்பினின்று கெட்ட இரத்தத்தை வெளிவாங்கும்படி அட்டையை குடிக்கவிடல்.

18. இரத்தம் விடு சிகிச்சை - இரத்தக் குறைவான உடம்பில் புதிதாக வேறொருவரின் உடம்பினின்று இரத்தம் வாங்கி விடல்,

19. எதிருறை சிகிச்சை - நோய்க்கு எதிர் அல்லது விரோதமான மருந்துகளைக் கொடுத்து குணப்படுத்த வேண்டி செய்யும் வைத்தியம், இதுதான் சாதாரணமாக எங்கும் கையாளும் முறையாகும்.

20. உடன் சிகிச்சை - வாந்தி, பேதி, காயம் முதலிய நோய்கள் வாய்ப்பட்ட பொழுது, கால தாமதமில்லாமல் உடனே செய்யும் வைத்தியம்.

21. தற்கால சிகிச்சை - நோய்க் குண்டான வைத்தியத்தை செய்யாமல் அதன் போக்காகவே விட்டு விட்டு, அதன் குணம், குறிகளை மாத்திரம் கண்டு அதற்கு தக்கவாறு செய்யும் சிகிச்சை.

22. பலவிருத்தி சிகிச்சை - இளைத்த உடம்பைத் தேற்றி, பல முண்டாகும்படி, பல விருத்தி மருந்துகளைக் கொண்டு செய்யும் வைத்தியம்.

23. தாது புஷ்டி சிகிச்சை :- நாத விந்துவைப் பலப்படுத்தி, காம விச்சையை மூட்டுவதற்காக வேண்டி செய்யும் சிகிச்சை, இது யுனானி முறையில் விசேஷமாய் கையாளப்படும்.

I. பெண்களுக்கு பிரத்தியேகமான சிகிச்சை.

24. சூதக சிகிச்சை :- பெண்களுக்கு மாதவிடாய்த் தவறி அதனால் சூதகச்சிக்கல், சூதகவலி, பெரும்பாடு, தீட்டு நிறறல் முதலிய கோளாறுகள் ஏற்படுவதை குணப்படுத்த வேண்டி செய்யும் வைத்தியம்.

25. கருப்பை சிகிச்சை :- பெண்களுக்கு கருப்பையில் ஏற்படும் அழற்சி, வலி, நழுகல், வெளிதள்ளல், விரணம், இரத்தப்போக்கு முதலிய கோளாறுகளை குணப்படுத்த வேண்டி செய்யும் சிகிச்சை.

26. பிரசவ சிகிச்சை :- குழந்தை பெறும் காலத்தில் உண்டாகும் பொய் வலி, மாறுபட்ட பிறவி அதாவது முகம், கை உதயமாகல், நஞ்சுக்கொடி விழாமை, வலிப்பு, மூட்டு கிழிதல், பால் சுரம், அறை வீட்டு சுரம், மூட்டு வீக்கம், கால் வீக்கம், பால் வெறி முதலிய கோளாறுகளுக்கு செய்யும் சிகிச்சை.

II. சிசுக்களுக்கும், குழந்தைகளுக்கும், பிரத்தியேகமாகச் செய்யப்படும் சிகிச்சை,

27. பால சிகிச்சை :- குழந்தை வைத்தியம் அதாவது சிசு அல்லது குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் இழுப்பு, தொப்புள் விரணம், திடுக்கிடல், மூச்சுத்திணறல், பல் முளைக்கும் பொழுது காணும் சுரம், பேதி, வலிப்பு முதலியவற்றிற்காக செய்ய வேண்டிய வைத்தியம்.

சிகிச்சை விதி: நோய்களுக்கு வைத்தியம் செய்யும் பொழுது அனுசரிக்க வேண்டிய விதிகள் :

1. எல்லா வியாதிகளும் ஒப்புறை மருந்துகளினால் பெரும்பாலும் அதிகரிக்கும். ஆனால் எதிருறை மருந்துகளினால் தணியும்.
2. வைத்தியம் செய்யும் பொழுது நோய்களை அறவே நிவர்த்திக்க வேண்டுமாயின் யுக்தி, அனுபவ முறைப்படி நோய்களை அல்லது அதன் காரணங்களைக் கருதி எதிரிடை மருந்தினாலோ, சிகிச்சைக் கிரமத்தின்படியோ அல்லது இரண்டிற்கும் வேறுபாடாகவோ, மருந்துகளை உபயோகிப்பதை அனுசரிக்க வேண்டும்.
3. திரிதோஷம் அல்லது திரிதாதுவினுடைய மிகுதியாலும் அல்லது குறைகளினாலும் நோய்கள் ஏற்படும்.
4. ஒப்புறையினாலும் அதாவது எம்மருந்து நோய்க்குக் காரணமோ அம் மருந்தைக் கொண்ட வைத்தியம் செய்து நோய்களை குணப்படுத்தலாம்.
5. உடம்பிற்கு ஒத்துக் கொள்ளாத மருந்துகள் அனேகமாய் கெடுதலை யுண்டாக்கலாம். ஆனால் வியாதி எதிரிடையான மருந்தினால் தான் குணப்படும். ஆகவே அம்மருந்து அவசியம் வேண்டும்.
6. நோயாளிக்கு மருந்து கொடுக்கும் வேளையையும், அவனைக் குறித்த முன் விஷயங்களையும், பூர்வ கர்மத்திற்கு ஈடாக வந்ததா வென்றும், இதற்கு மருந்து இன்ன விதமாய்த் தான் கொடுத்து வைத்தியம் செய்யவேண்டும் மென்பதையும், அல்லது பத்திய முறையிலோ, சுகாதார மூலியமாகவோ சிகிச்சை செய்ய வேண்டுமென்பதையும் அல்லது சீதோஷண நிலை, காலம் முதலியவைகளை அனுசரித்து செய்யவேண்டு

மென்பதையும், மருந்து கொடுப்பதற்கு முன்னமேயே வைத்தியர்கள் நிர்ணயித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

7. நோயிருக்கும் நிலைமையையும், குறி குணங்களின் போக்குகளையும் கண்டுதான் வைத்தியம் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொருவருக்கும் பூர்வ கருமத்திற்கு தக்கவாறு நற்குறி, தூர்குறி ஏற்பட்டிருப்பதையும் கவனிக்க வேண்டும்.
8. காரணம் கண்டு பிடிக்க முடியாத நோய்களை, தற்காலத்து தோஷ நிலைமையை கண்டு சிகிச்சை செய்ய வேண்டும்.
9. பத்தியக் குறைவினால் ஏற்பட்ட வியாதிகளுக்கு தகுந்த பத்திய முறையைக் கொண்டே நிவர்த்திக்க வேண்டும்.
10. உடம்பில் வெளி வஸ்துக்கள் பிரேவசிப்பதினால் தான் கத்திகொண்டு சுத்தம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் நேரிடும். இதையும் அறுக்காமலே மூலிகைகளைக் கொண்டு குணப்படுத்தலாம்.
11. அஷ்டவித பரீட்சை இல்லாமல் செய்யும் வைத்தியம் கெடுதியே விளைவிக்கும். ஆகவே, அப்பரீட்சையின்றி குருட்டுத் தனமாய் சிகிச்சை செய்யக்கூடாது.

மேற்கண்ட முறைகளை நன்கு கற்றுணர்ந்து சிறந்த சிகிச்சை மேற்கொள்ள வேண்டுகிறோம்.

